

Publicatieblad van de Europese Unie

C 166

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

61e jaargang

14 mei 2018

Inhoud

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2018/C 166/01

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie* 1

V *Bekendmakingen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2018/C 166/02

Zaak C-524/15: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 20 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Bergamo — Italië) — Strafzaak tegen Luca Menci [Prejudiciële verwijzing — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Verzuim de verschuldigde btw te betalen — Sancties — Nationale wettelijke regeling die voorziet in een administratieve sanctie en in een strafrechtelijke sanctie voor dezelfde feiten — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 50 — Ne-bis-in-idembeginsel — Strafrechtelijke aard van de administratieve sanctie — Bestaan van een en hetzelfde strafbare feit — Artikel 52, lid 1 — Beperkingen die aan het ne-bis-in-idembeginsel zijn gesteld — Voorwaarden] 2

NL

2018/C 166/03	Gevoegde zaken C-688/15 en C-109/16: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 22 maart 2018 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litouwen) — procedures ingeleid door Agnieška Anisimovienė e.a. (C-688/15) / „Indėlių ir investicijų draudimas” VĮ (C-109/16) (Prejudiciële verwijzing — Depositogarantie- en beleggerscompensatiestelsels — Richtlijn 94/19/EG — Artikel 1, punt 1 — Deposito's — Creditsaldi die tijdelijk voortvloeien uit normale banktransacties — Richtlijn 97/9/EG — Artikel 2, lid 2, tweede alinea — Gelden die zijn verschuldigd aan een belegger of aan hem toebehoren en die voor diens rekening door een beleggingsonderneming worden gehouden in verband met beleggingsverrichtingen — Kredietinstelling die effecten uitgeeft — Gelden die door particulieren aan deze instelling zijn betaald voor de inschrijving op nog uit te geven effecten — Toepassing van richtlijn 2004/39/EG — Faillissement van voornoemde instelling vóór de uitgifte van de betrokken effecten — Overheidsbedrijf dat verantwoordelijk is voor de depositogarantie- en beleggerscompensatiestelsels — Inroepbaarheid van de richtlijnen 94/19/EG en 97/9/EG tegen dat bedrijf)	3
2018/C 166/04	Zaak C-187/16: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 20 maart 2018 — Europese Commissie / Republiek Oostenrijk (Niet-nakoming — Richtlijnen 92/50/EEG en 2004/18/EG — Overheidsopdrachten voor diensten — Staatsdrukkerij — Vervaardiging van identiteitsdocumenten en andere officiële documenten — Gunning van de opdrachten aan een privaatrechtelijke onderneming zonder voorafgaande aanbestedingsprocedure — Bijzondere veiligheidsmaatregelen — Bescherming van de wezenlijke belangen van de lidstaten)	4
2018/C 166/05	Zaak C-244/16 P: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 13 maart 2018 — Industrias Químicas del Vallés SA / Europese Commissie [Hogere voorziening — Gewasbeschermingsmiddelen — Uitvoeringsverordening (EU) 2015/408 — Op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en vaststelling van een lijst van stoffen die in aanmerking komen om te worden vervangen — Opnemen op die lijst van de werkzame stof metalaxyl — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Artikel 263, vierde alinea, VWEU — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Individueel geraakte persoon]	5
2018/C 166/06	Zaak C-256/16: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 15 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf — Duitsland) — Deichmann SE / Hauptzollamt Duisburg [Prejudiciële verwijzing — Ontvankelijkheid — Antidumpingprocedure — Geldigheid van een verordening tot uitvoering van een arrest van het Hof waarbij eerdere verordeningen ongeldig zijn verklaard — Verplichting tot uitvoering — Rechtsgrondslag — Verordening (EG) nr. 1225/2009 — Artikel 14 — Bepaling van de criteria voor de inning van antidumpingrechten door de lidstaten — Bevel tot opschorting van de terugbetaling van antidumpingrechten door de nationale douaneautoriteiten — Hervatting van de procedure die voorafging aan de vaststelling van de ongeldig verklaarde verordeningen — Artikel 10 — Verbod van terugwerkende kracht — Communautair douanewetboek — Artikel 221 — Verjaring — Artikel 236 — Terugbetaling van niet-verschuldigde rechten]	5
2018/C 166/07	Gevoegde zaken C-327/16 en C-421/16: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 22 maart 2018 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Marc Jacob / Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16), Ministre des Finances et des Comptes publics / Marc Lassus (C-421/16) (Prejudiciële verwijzing — Directe belastingen — Vrijheid van vestiging — Fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten — Richtlijn 90/434/EEG — Artikel 8 — Aandelenruil — Meerwaarden uit deze transactie — Uitstel van belastingheffing — Minderwaarden bij de latere overdracht van de ontvangen effecten — Heffingsbevoegdheid van de woonstaat — Verschil in behandeling — Rechtvaardiging — Handhaving van de verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen de lidstaten)	6
2018/C 166/08	Zaak C-355/16: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Christian Picart / Ministre des Finances et des Comptes publics (Prejudiciële verwijzing — Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen — Directe belastingen — Overbrenging van de woonplaats van een lidstaat naar Zwitserland — Belasting die naar aanleiding van die overbrenging wordt geheven op latente meerwaarden in aanmerkelijke deelnemingen in het kapitaal van in de lidstaat van herkomst gevestigde vennootschappen — Werkingsfeer van de overeenkomst)	7

2018/C 166/09	Zaak C-384/16 P: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 13 maart 2018 — European Union Copper Task Force / Europese Commissie [Hogere voorziening — Gewasbeschermingsmiddelen — Uitvoeringsverordening (EU) 2015/408 — Op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en vaststelling van een lijst van stoffen die in aanmerking komen om te worden vervangen — Opnemen op die lijst van de werkzame stof „koperverbindingen” — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Artikel 263, vierde alinea, VWEU — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Individueel geraakte persoon]	8
2018/C 166/10	Zaak C-431/16: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 15 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Spanje) — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) / José Blanco Marqués [Prejudiciële verwijzing — Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Artikelen 12 en 46 bis tot en met 46 quater — Uitkeringen van dezelfde aard — Begrip — Anti-cumulatieregeling — Begrip — Voorwaarden — Nationale regel die voorziet in een aanvulling op het pensioen wegens volledige en blijvende arbeidsongeschiktheid voor werknemers van 55 jaar en ouder — Schorsing van de aanvulling bij indienstneming of ontvangst van een ouderdomspensioen]	8
2018/C 166/11	Zaak C-470/16: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court — Ierland) — North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy / An Bord Pleanála, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Ierland, Attorney General (Prejudiciële verwijzing — Milieueffectbeoordeling van bepaalde projecten — Richtlijn 2011/92/EU — Beroepsrecht van de leden van het betrokken publiek — Voorbarig beroep — Begrippen „niet buitensporig kostbaar” en „enig besluit, handelen of nalaten vallend onder de bepalingen betreffende de inspraak van het publiek van deze richtlijn” — Toepasbaarheid van het verdrag van Aarhus)	9
2018/C 166/12	Zaak C-482/16: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Innsbruck — Oostenrijk) — Georg Stollwitzer / ÖBB Personenverkehr AG (Prejudiciële verwijzing — Sociaal beleid — Artikel 45 VWEU — Beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 21, lid 1 — Richtlijn 2000/78/EG — Artikelen 2, 6 en 16 — Peildatum voor bevordering — Discriminerende regeling van een lidstaat op grond waarvan diensttijd die is vervuld vóór het bereiken van de leeftijd van 18 jaar niet wordt meegeteld bij de vaststelling van het salaris — Afschaffing van bepalingen die in strijd zijn met het beginsel van gelijke behandeling)	10
2018/C 166/13	Zaak C-533/16: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 21 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slowaakse Republiek) — Volkswagen AG / Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky [Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 167 tot en met 171 — Recht op btw-aftrek — Recht op teruggaaf van btw aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf zijn gevestigd — Artikel 178, onder a) — Wijze van uitoefening van het recht op btw-aftrek — Richtlijn 2008/9/EG — Voorwaarden voor teruggaaf van btw — Vervaltermijn — Beginsel van fiscale neutraliteit — Btw die is betaald en in rekening is gebracht meerdere jaren na levering van de betrokken goederen — Ontzegging van het recht op teruggaaf wegens het verstrijken van de vervaltermijn, die is ingegaan op de datum van levering van de goederen]	11
2018/C 166/14	Zaak C-537/16: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 20 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione — Italië) — Garlsson Real Estate SA, in liquidatie, Stefano Ricucci, Magiste International SA / Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2003/6/EG — Marktmanipulatie — Sancties — Nationale wettelijke regeling die voorziet in een administratieve sanctie en in een strafrechtelijke sanctie voor dezelfde feiten — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 50 — Ne-bis-in-idembeginsel — Strafrechtelijke aard van de administratieve sanctie — Bestaan van een en hetzelfde strafbare feit — Artikel 52, lid 1 — Beperkingen die aan het ne-bis-in-idembeginsel zijn gesteld — Voorwaarden)	12
2018/C 166/15	Zaak C-551/16: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Centrale Raad van Beroep — Nederland) — J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen [Prejudiciële verwijzing — Sociale zekerheid — Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat — Coördinatie van de stelsels voor sociale zekerheid — Verordening (EG) nr. 883/2004 — Artikelen 7, 63 en 64 — Werkloosheidsuitkeringen — Werkloze die zich naar een andere lidstaat begeeft — Behoud van het recht op uitkeringen — Duur]	12

2018/C 166/16	Zaak C-557/16: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 14 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus — Finland) — Procedure die is ingeleid door Astellas Pharma GmbH (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2001/83/EG — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Artikelen 28 en 29 — Gedecentraliseerde procedure voor de afgifte van een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel — Artikel 10 — Generiek geneesmiddel — Periode van gegevensbescherming van het referentiegeneesmiddel — Bevoegdheid van de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten om de aanvangsdatum van de periode van gegevensbescherming te bepalen — Bevoegdheid van de rechterlijke instanties van de betrokken lidstaten om de vaststelling van de aanvangsdatum van de periode van gegevensbescherming te toetsen — Doeltreffende rechterlijke bescherming — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 47)	13
2018/C 166/17	Zaak C-568/16: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 22 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Nürtingen — Duitsland) — Strafzaak tegen Faiz Rasool [Prejudiciële verwijzing — Betalingsdiensten — Richtlijn 2007/64/EG — Artikel 3, onder e) en o) — Artikel 4, punt 3 — Bijlage — Punt 2 — Werkingssfeer — Exploitatie van multifunctionele geldautomaten die geldopneming mogelijk maken in speelhallen — Coherentie van de repressieve praktijk van de nationale autoriteiten — Verbeurdverklaring van de door een onrechtmatige activiteit verkregen bedragen — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 17]	14
2018/C 166/18	Zaak C-575/16: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 15 maart 2018 — Europese Commissie / Tsjechische Republiek (Niet-nakoming — Artikel 49 VWEU — Vrijheid van vestiging — Notarissen — Nationaliteitsvereiste — Artikel 51 VWEU — Deelneming aan de uitoefening van het openbaar gezag)	15
2018/C 166/19	Gevoegde zaken C-596/16 en C-597/16: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 20 maart 2018 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione — Italië) — Enzo Di Puma / Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) / Antonio Zecca (C-597/16) (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2003/6/EG — Handel met voorwetenschap — Sancties — Nationale wettelijke regeling die voorziet in een administratieve sanctie en in een strafrechtelijke sanctie voor dezelfde feiten — Gezag van gewijsde van een onherroepelijk geworden strafrechtelijke uitspraak voor de administratieve procedure — Onherroepelijke strafrechtelijke uitspraak houdende vrijspraak van handel met voorwetenschap — Doeltreffendheid van de sancties — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 50 — Ne-bis-in-idembeginsel — Strafrechtelijke aard van de administratieve sanctie — Bestaan van een en hetzelfde strafbare feit — Artikel 52, lid 1 — Beperkingen die aan het ne-bis-in-idembeginsel zijn gesteld — Voorwaarden)	15
2018/C 166/20	Zaak C-104/17: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 15 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Pitești — Roemenië) — SC Cali Esprou SRL / Administrația Fondului pentru Mediu (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 94/62/EG — Verpakking en verpakkingsafval — Terugwinning en recycling van afval — Bijdrage aan een nationaal milieufonds — Op de nationale markt in de handel brengen van verpakte producten en verpakkingen, zonder dat deze worden bewerkt of verwerkt — Zogenoemde beginsel „de vervuiler betaalt” — Hoedanigheid van vervuiler)	16
2018/C 166/21	Gevoegde zaken C-133/17 en C-134/17: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 21 maart 2018 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Cluj — Roemenië) — Dănuț Podilă e.a. / Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” SA București (C-133/17), Costel Nicușor Mucea / SMDA Mureș Insolvency SPRL, optredend in haar hoedanigheid van curator in het faillissement van de SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii (C-134/17) (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 89/391/EEG — Veiligheid en gezondheid van de werknemers op het werk — Indeling als arbeidsplaats waar de werknemers worden blootgesteld aan specifieke of speciale omstandigheden — Evaluatie van de risico's voor de veiligheid en de gezondheid op het werk — Verplichtingen van werkgever)	17
2018/C 166/22	Zaak C-125/17: Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 22 februari 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria provinciale di Roma — Italië) — Luigi Bisignani / Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale 1 di Roma (Prejudiciële verwijzing — Artikelen 53, lid 2, en 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Vrij verkeer van kapitaal — Artikelen 64 en 65 VWEU — Richtlijn 2011/16/EU — Administratieve samenwerking op belastinggebied — Kapitaaloverdracht aan Vaticaanstad — Verplichting tot aangifte van geldovermakingen naar of uit het buitenland — Intrekking)	17

2018/C 166/23	Zaak C-58/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Justice de paix du canton de Visé (België) op 30 januari 2018 — Michel Schyns / Belfius Bank NV	18
2018/C 166/24	Zaak C-63/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italië) op 1 februari 2018 — Vitali SpA / Autostrade per l'Italia SpA . . .	19
2018/C 166/25	Zaak C-101/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 12 februari 2018 — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo	19
2018/C 166/26	Zaak C-133/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal administratif de Montreuil (Frankrijk) op 20 februari 2018 — Sea Chefs Cruise Services GmbH / Ministre de l'Action et des Comptes publics	20
2018/C 166/27	Zaak C-138/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vestre Landsret (Denemarken) op 22 februari 2018 — Skatteministeriet / Estron A/S	21
2018/C 166/28	Zaak C-147/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Almería (Spanje) op 23 februari 2018 — Banco Mare Nostrum, S.A. / Ignacio Jesús Berenguel Nieto en Carmen Sonia Salinas López	21
2018/C 166/29	Zaak C-154/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door The Labour Court (Ierland) op 27 februari 2018 — Tomás Horgan, Claire Keegan / Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland and the Attorney General	22
2018/C 166/30	Zaak C-159/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Justice de paix du troisième canton de Charleroi (België) op 27 februari 2018 — André Moens / Ryanair Ltd	23
2018/C 166/31	Zaak C-169/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (Ierland) op 2 maart 2018 — Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon / Minister for Justice and Equality	24
2018/C 166/32	Zaak C-174/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal de première instance de Liège (België) op 5 maart 2018 — Jean Jacob, Dominique Lennertz / Belgische Staat . . .	25
2018/C 166/33	Zaak C-190/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Justice de paix de Schaerbeek (België) op 13 maart 2018 — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) / Gherasim Sorin Rusu	25

Gerecht

2018/C 166/34	Zaak T-80/16: Arrest van het Gerecht van 22 maart 2018 — Shire Pharmaceuticals Ireland/EMA [„Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Geldigverklaring van een aanvraag voor aanwijzing als weesgeneesmiddel — Aanzienlijk baat — Besluit van het EMA houdende weigering om de aanvraag voor aanwijzing als weesgeneesmiddel geldig te verklaren — Artikel 3, lid 1, onder b), en artikel 5, leden 1, 2 en 4, van verordening (EG) nr. 141/2000”]	27
2018/C 166/35	Zaak T-581/16: Arrest van het Gerecht van 22 maart 2018 — Popotas / Ombudsman („Openbare dienst — Ambtenaren — Oproep tot het indienen van blijken van belangstelling — Secretaris-generaal van het Bureau van de Europese Ombudsman — Advies van het adviescomité — Advies niet in aanmerking genomen — Niet-inachtneming van de selectieprocedure — Kennelijke beoordelingsfouten — Gelijke behandeling — Beginsel van behoorlijk bestuur — Aansprakelijkheid”)	27

2018/C 166/36	Zaak T-806/16: Arrest van het Gerecht van 22 maart 2018 — Agricola J.M./EUIPO — Miguel Torres (CLOS DE LA TORRE) [„Uniemerkt — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk CLOS DE LA TORRE — Ouder Uniewoordmerk TORRES — Relatieve weigeringsgrond — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] — Verwarringsgevaar”]	28
2018/C 166/37	Zaak T-235/17: Arrest van het Gerecht van 22 maart 2018 — Dometic Sweden/EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY) [„Uniemerkt — Aanvraag voor Uniewoordmerk MOBILE LIVING MADE EASY — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] — Motiveringsplicht — Artikel 75 van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 94 van verordening 2017/1001)”]	29
2018/C 166/38	Zaak T-229/16: Beschikking van het Gerecht van 19 maart 2018 — Pio De Bragança/EUIPO — Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS) („Uniemerkt — Procedure inzake vervallenverklaring — Uniebeeldmerk QUIS UT DEUS — Geen aanvraag tot vernieuwing van de inschrijving van het merk — Doorhaling van het merk na het verstrijken van de geldigheid van de inschrijving — Afdoening zonder beslissing”)	29
2018/C 166/39	Zaak T-822/16: Beschikking van het Gerecht van 16 maart 2018 — Kik Textilien und Non-Food/EUIPO — FF Group Romania (_kix) („Uniemerkt — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk _kix — Herroeping van de bestreden beslissing — Geding zonder voorwerp geraakt — Afdoening zonder beslissing — Artikel 173, leden 1 en 2, van het Reglement voor de procesvoering — Interventie van de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep — Neerlegging van memorie van antwoord na het verstrijken van de termijn”)	30
2018/C 166/40	Zaak T-130/17: Beschikking van het Gerecht van 15 maart 2018 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Commissie [„Beroep tot nietigverklaring — Interne markt voor aardgas — Richtlijn 2009/73/EG — Besluit van de Commissie tot wijziging van de voorwaarden voor vrijstelling van de regels van de Unie voor de exploitatie van de OPAL-gasleiding wat de toegang van derden en tariefregulering betreft — Geen rechtstreekse geraaktheid — Niet-ontvankelijkheid”]	31
2018/C 166/41	Zaak T-134/17 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 20 maart 2018 — Hércules Club de Fútbol/Commissie („Kort geding — Toegang tot documenten — Documenten met betrekking tot de administratieve procedure die voorafgaat aan de vaststelling van een besluit van de Commissie betreffende staatssteun van Spanje ten gunste van drie betaaldvoetbalclubs — Rechten van de verdediging — Weigering van toegang — Verzoek om voorlopige maatregelen — Geen spoedeisendheid”)	32
2018/C 166/42	Zaak T-108/18: Beroep ingesteld op 22 februari 2018 — Universität Koblenz-Landau / Commissie en Uitvoerend Agentschap onderwijs, audiovisuele media en cultuur (EACEA)	32
2018/C 166/43	Zaak T-110/18: Beroep ingesteld op 22 februari 2018 — Grange Backup Power / Commissie	33
2018/C 166/44	Zaak T-136/18: Beroep ingesteld op 1 maart 2018 — Kuota International/EUIPO — Sintema Sport (K)	34
2018/C 166/45	Zaak T-137/18: Beroep ingesteld op 2 maart 2018 — Chrome Hearts/EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Afbeelding van een kruis)	35
2018/C 166/46	Zaak T-147/18: Beroep ingesteld op 1 maart 2018 — APG Intercon e.a. / Raad e.a.	36
2018/C 166/47	Zaak T-148/18: Beroep ingesteld op 2 maart 2018 — UE / Commissie	37
2018/C 166/48	Zaak T-179/18: Beroep ingesteld op 7 maart 2018 — Scordis, Papapetrou & Co e.a. / Raad e.a.	37
2018/C 166/49	Zaak T-183/18: Beroep ingesteld op 12 maart 2018 — VL e.a. / Parlement	38

2018/C 166/50	Zaak T-187/18: Beroep ingesteld op 9 maart 2018 — VP/Cedefop	39
2018/C 166/51	Zaak T-188/18: Beroep ingesteld op 12 maart 2018 — Papaconstantinou e.a. / Raad e.a.	40
2018/C 166/52	Zaak T-189/18: Beroep ingesteld op 15 maart 2018 — Lipitalia 2000 en Assograssi / Commissie . .	40
2018/C 166/53	Zaak T-193/18: Beroep ingesteld op 19 maart 2018 — Andreas Stihl/EUIPO — Giro Travel (Combinatie van de kleuren grijs en oranje)	42
2018/C 166/54	Zaak T-194/18: Beroep ingesteld op 16 maart 2018 — Rewe-Beteiligungs-Holding International/EUIPO — Wessanen Benelux (BonNatura)	42
2018/C 166/55	Zaak T-196/18: Beroep ingesteld op 20 maart 2018 — Vital Capital Investments e.a. / Raad e.a. . . .	43
2018/C 166/56	Zaak T-201/18: Beroep ingesteld op 23 maart 2018 — Diusa Rendering en Assograssi / Commissie	44
2018/C 166/57	Zaak T-202/18: Beroep ingesteld op 23 maart 2018 — Bruel / Commissie	45
2018/C 166/58	Zaak T-209/18: Beroep ingesteld op 22 maart 2018 — Porsche/EUIPO — Autec (Kraftfahrzeuge) . .	46
2018/C 166/59	Zaak T-210/18: Beroep ingesteld op 22 maart 2018 — Porsche/EUIPO — Autec (Personenkracht-wagen)	46
2018/C 166/60	Zaak T-213/18: Beroep ingesteld op 27 maart 2018 — Brita/EUIPO (Vorm van een kraan voor het bereiden en distribueren van dranken)	47
2018/C 166/61	Zaak T-222/18: Beroep ingesteld op 23 maart 2018 — Aliança — Vinhos de Portugal/EUIPO — Lidl Stiftung (ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL)	48
2018/C 166/62	Zaak T-684/17: Beschikking van het Gerecht van 13 maart 2018 — Amorepacific/EUIPO — Primavera Life (p primera Pure Sprout Energy)	49

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2018/C 166/01)

Laatste publicatie

PB C 161 van 7.5.2018

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 152 van 30.4.2018

PB C 142 van 23.4.2018

PB C 134 van 16.4.2018

PB C 123 van 9.4.2018

PB C 112 van 26.3.2018

PB C 104 van 19.3.2018

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 20 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Bergamo — Italië) — Strafzaak tegen Luca Menci

(Zaak C-524/15) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Verzuim de verschuldigde btw te betalen — Sancties — Nationale wettelijke regeling die voorziet in een administratieve sanctie en in een strafrechtelijke sanctie voor dezelfde feiten — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 50 — Ne-bis-in-idembeginsel — Strafrechtelijke aard van de administratieve sanctie — Bestaan van een en hetzelfde strafbare feit — Artikel 52, lid 1 — Beperkingen die aan het ne-bis-in-idembeginsel zijn gesteld — Voorwaarden]

(2018/C 166/02)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Bergamo

Partij in de strafzaak

Luca Menci

in tegenwoordigheid van: Procura della Repubblica**Dictum**

1) Artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling op grond waarvan tegen een persoon een strafvervolging kan worden ingesteld wegens het verzuim de verschuldigde belasting over de toegevoegde waarde binnen de wettelijke termijnen te betalen, terwijl die persoon voor dezelfde feiten reeds een onherroepelijk geworden administratieve sanctie van strafrechtelijke aard in de zin van dat artikel 50 is opgelegd, op voorwaarde dat die regeling

— een doel van algemeen belang nastreeft dat een dergelijke cumulatie van vervolgingsmaatregelen en sancties kan rechtvaardigen, te weten de strijd tegen delicten ter zake van de belasting over de toegevoegde waarde, waarbij die vervolgingsmaatregelen en die sancties elkaar aanvullende doelen moeten hebben,

— regels bevat waarmee voor onderlinge afstemming kan worden gezorgd, opdat de extra belasting die voor de betrokkenen uit een cumulatie van procedures voortvloeit, tot het strikt noodzakelijke wordt beperkt, en

— voorziet in regels waarmee ervoor kan worden gezorgd dat de zwaarte van het geheel van de opgelegde sancties is beperkt tot het strikt noodzakelijke in verhouding tot de ernst van het delict in kwestie.

- 2) Het staat aan de nationale rechter om zich, rekening houdend met alle omstandigheden van de hoofdzaak, ervan te vergewissen dat de belasting die concreet voor de betrokkene voortvloeit uit de toepassing van de nationale regeling die in de hoofdzaak aan de orde is en uit de cumulatie van de vervolgingsmaatregelen en sancties die op grond daarvan is toegestaan, de ernst van het gepleegde delict niet te buiten gaat.

(¹) PB C 414 van 14.12.2015.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 22 maart 2018 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litouwen) — procedures ingeleid door Agnieška Anisimovienė e.a. (C-688/15) / „Indėlių ir investicijų draudimas” VĮ (C-109/16)

(Gevoegde zaken C-688/15 en C-109/16) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Depositogarantie- en beleggerscompensatiestelsels — Richtlijn 94/19/EG — Artikel 1, punt 1 — Deposito's — Creditsaldi die tijdelijk voortvloeien uit normale banktransacties — Richtlijn 97/9/EG — Artikel 2, lid 2, tweede alinea — Gelden die zijn verschuldigd aan een belegger of aan hem toebehoren en die voor diens rekening door een beleggingsonderneming worden gehouden in verband met beleggingsverrichtingen — Kredietinstelling die effecten uitgeeft — Gelden die door particulieren aan deze instelling zijn betaald voor de inschrijving op nog uit te geven effecten — Toepassing van richtlijn 2004/39/EG — Faillissement van voornoemde instelling vóór de uitgifte van de betrokken effecten — Overheidsbedrijf dat verantwoordelijk is voor de depositogarantie- en beleggerscompensatiestelsels — Inroepbaarheid van de richtlijnen 94/19/EG en 97/9/EG tegen dat bedrijf)

(2018/C 166/03)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Agnieška Anisimovienė e.a.

in tegenwoordigheid van: bankas „Snoras” AB, in liquidatie, „Indėlių ir investicijų draudimas” VĮ, bankas „Finasta” AB (C-688/15)

„Indėlių ir investicijų draudimas” VĮ

in tegenwoordigheid van: Alvydas Raišelis, bankas „Snoras” AB, in liquidatie (C-109/16)

Dictum

- 1) De bepalingen van richtlijn 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 maart 1997 inzake de beleggerscompensatiestelsels, en die van richtlijn 94/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009, moeten aldus worden uitgelegd dat vorderingen die verband houden met gelden die met het oog op de inschrijving op door een kredietinstelling nog uit te geven effecten zijn afgeschreven van door particulieren bij die kredietinstelling gehouden rekeningen, en bijgeschreven op rekeningen die zijn geopend op naam van die instelling, in omstandigheden waarin die effecten uiteindelijk vanwege het faillissement van die instelling niet zijn uitgegeven, zowel vallen onder de in richtlijn 97/9 voorziene beleggerscompensatiestelsels als onder de in richtlijn 94/19 voorziene depositogarantiestelsels.

- 2) Artikel 2, lid 3, van richtlijn 97/9 moet aldus worden uitgelegd dat de aangezochte rechter in een situatie waarin vorderingen zowel vallen onder de in richtlijn 94/19 voorziene depositogarantiestelsels als onder de in richtlijn 97/9 voorziene beleggerscompensatiestelsels, en waarin de nationale wetgever dergelijke vorderingen niet heeft toegerekend aan een stelsel dat valt onder de ene of de andere richtlijn, op basis van die bepaling niet zelf kan beslissen welk stelsel op de houders van dergelijke vorderingen van toepassing is. In een dergelijke situatie staat het daarentegen aan die houders om te kiezen door welk van beide stelsels waarmee in het nationale recht uitvoering is gegeven aan deze twee richtlijnen zij willen worden gecompenseerd.
- 3) Artikel 1, punt 1, van richtlijn 94/19, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/14, en artikel 1, punt 4, en artikel 2, lid 2, tweede alinea, van richtlijn 97/9 moeten aldus worden uitgelegd dat zij door particulieren voor de nationale rechter kunnen worden aangevoerd ter ondersteuning van verzoeken om compensatie die worden gericht aan een overheidsbedrijf dat in een lidstaat is belast met depositogarantie- en beleggerscompensatiestelsels.

⁽¹⁾ PB C 106 van 21.3.2016.
PB C 156 van 2.5.2016.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 20 maart 2018 — Europese Commissie / Republiek Oostenrijk
(Zaak C-187/16) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijnen 92/50/EEG en 2004/18/EG — Overheidsopdrachten voor diensten — Staatsdrukkerij — Vervaardiging van identiteitsdocumenten en andere officiële documenten — Gunning van de opdrachten aan een privaatrechtelijke onderneming zonder voorafgaande aanbestedingsprocedure — Bijzondere veiligheidsmaatregelen — Bescherming van de wezenlijke belangen van de lidstaten)

(2018/C 166/04)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Tokár en B.-R. Killmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk (vertegenwoordiger: M. Fruhmann, gemachtigde)

Dictum

- 1) De Republiek Oostenrijk is tekortgeschoten in de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 4, lid 2, en artikel 8 van richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, gelezen in samenhang met de artikelen 11 tot en met 37 van deze richtlijn, alsook krachtens de artikelen 14 en 20 van richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, gelezen in samenhang met de artikelen 23 tot en met 55 van deze richtlijn, doordat zij opdrachten voor diensten die bestaan in de vervaardiging van paspoorten met chip, noodpaspoorten, verblijfsdocumenten, identiteitsbewijzen, rijbewijzen in creditcardformaat en kentekenbewijzen in creditcardformaat, zonder aanbesteding ervan op het niveau van de Europese Unie rechtstreeks aan de Österreichische Staatsdruckerei GmbH heeft gegund, en doordat zij nationale bepalingen heeft gehandhaafd op grond waarvan aanbestedende diensten gehouden zijn die opdrachten voor diensten zonder aanbesteding ervan op het niveau van de Unie rechtstreeks aan die vennootschap te gunnen.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.

- 3) De Republiek Oostenrijk draagt haar eigen kosten en vier vijfde van de kosten van de Europese Commissie. De Commissie draagt een vijfde van haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 191 van 30.5.2016.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 13 maart 2018 — Industrias Químicas del Vallés SA / Europese Commissie

(Zaak C-244/16 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Gewasbeschermingsmiddelen — Uitvoeringsverordening (EU) 2015/408 — Op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en vaststelling van een lijst van stoffen die in aanmerking komen om te worden vervangen — Opnemen op die lijst van de werkzame stof metalaxyl — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Artikel 263, vierde alinea, VWEU — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Individueel geraakte persoon]

(2018/C 166/05)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Industrias Químicas del Vallés SA (vertegenwoordigers: C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert en I. Moreno-Tapia Rivas, abogadas)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: I. Galindo Martín en P. Ondrůšek, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Industrias Químicas del Vallés SA wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 260 van 18.7.2016.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 15 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf — Duitsland) — Deichmann SE / Hauptzollamt Duisburg

(Zaak C-256/16) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Ontvankelijkheid — Antidumpingprocedure — Geldigheid van een verordening tot uitvoering van een arrest van het Hof waarbij eerdere verordeningen ongeldig zijn verklaard — Verplichting tot uitvoering — Rechtsgrondslag — Verordening (EG) nr. 1225/2009 — Artikel 14 — Bepaling van de criteria voor de inning van antidumpingrechten door de lidstaten — Bevel tot opschorting van de terugbetaling van antidumpingrechten door de nationale douaneautoriteiten — Hervatting van de procedure die voorafging aan de vaststelling van de ongeldig verklaarde verordeningen — Artikel 10 — Verbod van terugwerkende kracht — Communautair douanewetboek — Artikel 221 — Verjaring — Artikel 236 — Terugbetaling van niet-verschuldigde rechten]

(2018/C 166/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Deichmann SE

Verwerende partij: Hauptzollamt Duisburg

Dictum

Bij het onderzoek van de gestelde vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid kunnen aantasten van uitvoeringsverordening (EU) 2016/223 van de Commissie van 17 februari 2016 tot vaststelling van een procedure voor de beoordeling van bepaalde verzoeken om behandeling als marktgerichte onderneming en verzoeken om individuele behandeling van producenten-exporteurs uit China en Vietnam en tot uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de gevoegde zaken C-659/13 en C-34/14.

(¹) PB C 260 van 18.7.2016.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 22 maart 2018 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Marc Jacob / Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16), Ministre des Finances et des Comptes publics / Marc Lassus (C-421/16)

(Gevoegde zaken C-327/16 en C-421/16) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Directe belastingen — Vrijheid van vestiging — Fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten — Richtlijn 90/434/EEG — Artikel 8 — Aandelenruil — Meerwaarden uit deze transactie — Uitstel van belastingheffing — Minderwaarden bij de latere overdracht van de ontvangen effecten — Heffingsbevoegdheid van de woonstaat — Verschil in behandeling — Rechtvaardiging — Handhaving van de verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen de lidstaten)

(2018/C 166/07)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Marc Jacob (C-327/16), Ministre des Finances et des Comptes publics (C-421/16)

Verwerende partijen: Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16), Marc Lassus (C-421/16)

Dictum

- 1) Artikel 8 van richtlijn 90/434/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten, zoals gewijzigd bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden van het Koninkrijk Noorwegen, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden, aangepast bij besluit 95/1/EG, Euratom, EGKS van de Raad van de Europese Unie van 1 januari 1995, moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke de meerwaarde uit een onder deze richtlijn vallende effectenruil wordt vastgesteld naar aanleiding van die transactie, maar de belastingheffing erover wordt uitgesteld tot het jaar waarin de gebeurtenis plaatsvindt die een einde maakt aan dat belastinguitstel, in casu de overdracht van de bij de ruil ontvangen effecten.
- 2) Artikel 8 van richtlijn 90/434, zoals gewijzigd bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden van het Koninkrijk Noorwegen, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden, aangepast bij besluit 95/1, moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke over de meerwaarde uit een effectenruil waarvoor uitstel van belastingheffing is verleend, belasting wordt geheven bij de latere overdracht van de bij de ruil ontvangen effecten, ook al valt deze overdracht niet binnen de heffingsbevoegdheid van deze lidstaat.

- 3) Artikel 49 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke, ingeval de latere overdracht van de bij de ruil ontvangen effecten niet binnen de heffingsbevoegdheid van deze lidstaat valt, naar aanleiding van deze overdracht belasting wordt geheven over de meerwaarde waarvoor uitstel van belastingheffing is verleend, zonder dat rekening wordt gehouden met een eventuele minderwaarde die bij deze overdracht is geleden, terwijl met een dergelijke minderwaarde wel rekening wordt gehouden wanneer de belastingplichtige effectenhouder zijn fiscale woonplaats in die lidstaat heeft op de datum van deze overdracht. Het staat aan de lidstaten om, met eerbiediging van het Unierecht en in casu inzonderheid van de vrijheid van vestiging, de nadere regels voor verrekening en berekening van deze minderwaarde vast te stellen.

⁽¹⁾ PB C 305 van 22.8.2016.
PB C 392 van 24.10.2016.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Christian Picart / Ministre des Finances et des Comptes publics

(Zaak C-355/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen — Directe belastingen — Overbrenging van de woonplaats van een lidstaat naar Zwitserland — Belasting die naar aanleiding van die overbrenging wordt geheven op latente meerwaarden in aanmerkelijke deelnemingen in het kapitaal van in de lidstaat van herkomst gevestigde vennootschappen — Werkingssfeer van de overeenkomst)

(2018/C 166/08)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Christian Picart

Verwerende partij: Ministre des Finances et des Comptes publics

Dictum

Aangezien een situatie als die in het hoofdgeding niet valt binnen de werkingssfeer *ratione personae* van het begrip „zelfstandigen” in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen, ondertekend te Luxemburg op 21 juni 1999, moeten de bepalingen van deze overeenkomst aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een wettelijke regeling van een overeenkomstsluitende Staat als die in het hoofdgeding, volgens welke, wanneer een natuurlijke persoon zijn woonplaats van die Staat naar een andere overeenkomstsluitende Staat overbrengt terwijl hij zijn economische activiteit in eerstbedoelde Staat blijft uitoefenen zonder dagelijks of ten minste eenmaal per week het traject van de plaats van zijn economische activiteit naar zijn woonplaats af te leggen, naar aanleiding van deze woonplaatsoverbrenging onmiddellijk belasting wordt geheven over de latente meerwaarden in aanmerkelijke deelnemingen die deze persoon aanhoudt in het kapitaal van onder het recht van eerstbedoelde Staat vallende vennootschappen, en uitstel van invordering van de verschuldigde belasting slechts mogelijk is mits zekerheden worden gesteld die voldoende zijn ter waarborging van de invordering van die belasting, terwijl een persoon die ook dergelijke deelnemingen aanhoudt maar zijn woonplaats op het grondgebied van eerstbedoelde Staat behoudt, pas op het tijdstip van overdracht van deze deelnemingen wordt belast.

⁽¹⁾ PB C 335 van 12.9.2016.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 13 maart 2018 — European Union Copper Task Force / Europese Commissie

(Zaak C-384/16 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Gewasbeschermingsmiddelen — Uitvoeringsverordening (EU) 2015/408 — Op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en vaststelling van een lijst van stoffen die in aanmerking komen om te worden vervangen — Opnemen op die lijst van de werkzame stof „koperverbindingen” — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Artikel 263, vierde alinea, VWEU — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Individueel geraakte persoon]

(2018/C 166/09)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: European Union Copper Task Force (vertegenwoordigers: C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert, I. Moreno-Tapia Rivas, abogadas, en M. Miserendino, abogado)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Lewis en P. Ondrůšek, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) European Union Copper Task Force wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 314 van 29.8.2016.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 15 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Spanje) — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) / José Blanco Marqués

(Zaak C-431/16) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Artikelen 12 en 46 bis tot en met 46 quater — Uitkeringen van dezelfde aard — Begrip — Anti-cumulatieregel — Begrip — Voorwaarden — Nationale regel die voorziet in een aanvulling op het pensioen wegens volledige en blijvende arbeidsongeschiktheid voor werknemers van 55 jaar en ouder — Schorsing van de aanvulling bij indienstneming of ontvangst van een ouderdomspensioen]

(2018/C 166/10)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Verwerende partij: José Blanco Marqués

Dictum

- 1) Een nationale bepaling als die in het hoofdgeding, volgens welke de aanvulling op een pensioen wegens volledige en blijvende arbeidsongeschiktheid wordt geschorst gedurende de periode waarin de rechthebbende op dit pensioen in een andere lidstaat of in Zwitserland een ouderdomspensioen ontvangt, vormt een bepaling inzake vermindering in de zin van artikel 12, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de versie ervan die is gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 592/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008.
- 2) Artikel 46 bis, lid 3, onder a), van verordening nr. 1408/71, in de versie ervan die is gewijzigd en bijgewerkt bij verordening nr. 118/97, zoals gewijzigd bij verordening nr. 592/2008, moet aldus worden uitgelegd dat het begrip „wetgeving van eerstbedoelde lidstaat” ook de uitlegging van een nationale wettelijke bepaling door een hoogste nationale rechter omvat.
- 3) Een aanvulling op een pensioen wegens volledige en blijvende arbeidsongeschiktheid, die krachtens de wetgeving van een lidstaat, zoals de wetgeving die in het hoofdgeding aan de orde is, aan een werknemer wordt toegekend, en een ouderdomspensioen dat door diezelfde werknemer in Zwitserland is verworven, moeten worden geacht van dezelfde aard te zijn in de zin van verordening nr. 1408/71, in de versie ervan die is gewijzigd en bijgewerkt bij verordening nr. 118/97, zoals gewijzigd bij verordening nr. 592/2008.
- 4) Artikel 46 ter, lid 2, onder a), van verordening nr. 1408/71, in de versie ervan die is gewijzigd en bijgewerkt bij verordening nr. 118/97, zoals gewijzigd bij verordening nr. 592/2008, moet aldus worden uitgelegd dat een nationale anticumulatieregeling, zoals die welke voortvloeit uit artikel 6 van Decreto 1646/1972 para la aplicación de la ley 24/1972, de 21 de junio, en materia de prestaciones del Régimen General de la Seguridad Social (besluit 1646/1972 tot uitvoering van wet 24/1972 van 21 juni 1972 inzake uitkeringen in het kader van het algemene socialezekerheidsstelsel) van 23 juni 1972, niet van toepassing is op een overeenkomstig artikel 46, lid 1, onder a), i), van deze verordening berekende uitkering, indien het daarbij niet gaat om een uitkering als bedoeld in deel D van bijlage IV bij deze verordening.

⁽¹⁾ PB C 402 van 31.10.2016.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court — Ierland) — North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy / An Bord Pleanála, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Ierland, Attorney General

(Zaak C-470/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Milieueffectbeoordeling van bepaalde projecten — Richtlijn 2011/92/EU — Beroepsrecht van de leden van het betrokken publiek — Voorbarig beroep — Begrippen „niet buitensporig kostbaar” en „enig besluit, handelen of nalaten vallend onder de bepalingen betreffende de inspraak van het publiek van deze richtlijn” — Toepasbaarheid van het verdrag van Aarhus)

(2018/C 166/11)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy

Verwerende partijen: An Bord Pleanála, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Ierland, Attorney General

in tegenwoordigheid van: EirGrid plc

Dictum

- 1) Artikel 11, lid 4, van richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, moet aldus worden uitgelegd dat het vereiste dat bepaalde gerechtelijke procedures niet buitensporig kostbaar mogen zijn, van toepassing is op een procedure bij een rechterlijke instantie van een lidstaat, zoals die welke aan de orde is in het hoofdgeding, in het kader waarvan wordt bepaald of kan worden toegestaan dat beroep wordt ingesteld in een vergunningsprocedure betreffende een ontwikkelingsproject, a fortiori wanneer deze lidstaat niet heeft vastgesteld in welk stadium beroep kan worden ingesteld.
- 2) Wanneer een verzoeker zowel middelen aanvoert die zijn gebaseerd op schending van de regels inzake inspraak van het publiek in de besluitvorming in milieuaangelegenheden als middelen die zijn gebaseerd op schending van andere voorschriften, is het vereiste van artikel 11, lid 4, van richtlijn 2011/92 dat bepaalde gerechtelijke procedures niet buitensporig kostbaar mogen zijn, alleen van toepassing op kosten die verband houden met het gedeelte van het beroep dat berust op schending van de inspraakregels.
- 3) Artikel 9, leden 3 en 4, van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, ondertekend te Aarhus op 25 juni 1998 en namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd bij besluit 2005/370/EG van de Raad van 17 februari 2005, moet aldus worden uitgelegd dat, teneinde een doeltreffende rechterlijke bescherming te waarborgen op door het milieurecht van de Unie bestreken gebieden, het vereiste dat bepaalde gerechtelijke procedures niet onevenredig kostbaar mogen zijn, van toepassing is op het gedeelte van een beroep dat niet zou worden bestreken door dat vereiste zoals dit volgens het antwoord in punt 2 van dit dictum voortvloeit uit richtlijn 2011/92, voor zover de verzoeker daarmee tracht te verzekeren dat het nationale milieurecht in acht wordt genomen. Deze bepalingen hebben geen rechtstreekse werking, maar het staat aan de nationale rechter om aan het nationale procesrecht een uitlegging te geven die daarmee zo veel mogelijk in overeenstemming is.
- 4) Een lidstaat mag niet afwijken van het in artikel 9, lid 4, van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden en in artikel 11, lid 4, van richtlijn 2011/92 gestelde vereiste dat bepaalde procedures niet buitensporig kostbaar mogen zijn, wanneer wordt geoordeeld dat een beroep lichtzinnig of vexatoir is of wanneer er geen verband bestaat tussen de gestelde schending van het nationale milieurecht en milieuschade.

⁽¹⁾ PB C 428 van 21.11.2016.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Innsbruck — Oostenrijk) — Georg Stollwitzer / ÖBB Personenverkehr AG

(Zaak C-482/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Sociaal beleid — Artikel 45 VWEU — Beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 21, lid 1 — Richtlijn 2000/78/EG — Artikelen 2, 6 en 16 — Peildatum voor bevordering — Discriminerende regeling van een lidstaat op grond waarvan diensttijd die is vervuld vóór het bereiken van de leeftijd van 18 jaar niet wordt meegeteld bij de vaststelling van het salaris — Afschaffing van bepalingen die in strijd zijn met het beginsel van gelijke behandeling)

(2018/C 166/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Innsbruck

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Georg Stollwitzer

Verwerende partij: ÖBB Personenverkehr AG

Dictum

Artikel 45 VWEU en de artikelen 2, 6 en 16 van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling zoals die welke aan de orde is in het hoofdgeding die, teneinde een einde te maken aan een discriminatie op grond van leeftijd die voortvloeide uit de toepassing van een nationale regeling die bij de indeling van de werknemers van een onderneming in salaristrappen enkel de diensttijd in aanmerking nam die na de leeftijd van 18 jaar was vervuld, deze leeftijdsgrens voor al die werknemers retroactief afschaft maar bepaalt dat enkel de ervaring die bij ondernemingen uit dezelfde economische sector is verworven, kan worden meegeteld.

⁽¹⁾ PB C 428 van 21.11.2016.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 21 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slowaakse Republiek) — Volkswagen AG / Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Zaak C-533/16) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 167 tot en met 171 — Recht op btw-aftrek — Recht op teruggaaf van btw aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf zijn gevestigd — Artikel 178, onder a) — Wijze van uitoefening van het recht op btw-aftrek — Richtlijn 2008/9/EG — Voorwaarden voor teruggaaf van btw — Vervaltermijn — Beginsel van fiscale neutraliteit — Btw die is betaald en in rekening is gebracht meerdere jaren na levering van de betrokken goederen — Ontzegging van het recht op teruggaaf wegens het verstrijken van de vervaltermijn, die is ingegaan op de datum van levering van de goederen]

(2018/C 166/13)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Volkswagen AG

Verwerende partij: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Dictum

Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de regeling van een lidstaat volgens welke aan de belastingplichtige in omstandigheden als die van het hoofdgeding, waarin pas verschillende jaren na levering van de goederen in kwestie belasting over de toegevoegde waarde (btw) aan hem in rekening is gebracht en door hem is betaald, het recht op btw-teruggaaf wordt ontzegd op grond dat de vervaltermijn waarin die regeling voor de uitoefening van dat recht voorziet, is ingegaan op het ogenblik waarop de goederen zijn geleverd en al was verstreken toen hij zijn verzoek om teruggaaf indiende.

⁽¹⁾ PB C 22 van 23.1.2017.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 20 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione — Italië) — Garlsson Real Estate SA, in liquidatie, Stefano Ricucci, Magiste International SA / Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Zaak C-537/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2003/6/EG — Marktmanipulatie — Sancties — Nationale wettelijke regeling die voorziet in een administratieve sanctie en in een strafrechtelijke sanctie voor dezelfde feiten — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 50 — Ne-bis-in-idembeginsel — Strafrechtelijke aard van de administratieve sanctie — Bestaan van een en hetzelfde strafbare feit — Artikel 52, lid 1 — Beperkingen die aan het ne-bis-in-idembeginsel zijn gesteld — Voorwaarden)

(2018/C 166/14)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Garlsson Real Estate SA, in liquidatie, Stefano Ricucci, Magiste International SA

Verwerende partij: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Dictum

- 1) Artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling op grond waarvan ten aanzien van een persoon een procedure tot oplegging van een bestuurlijke geldboete van strafrechtelijke aard kan worden voortgezet wegens ongeoorloofde gedragingen die marktmanipulatie opleveren en waarvoor hij reeds onherroepelijk strafrechtelijk is veroordeeld, aangezien die veroordeling, gelet op de schade die het gepleegde strafbare feit de samenleving heeft toegebracht, naar haar aard een doeltreffende, evenredige en afschrikkende bestraffing van dat strafbare feit kan zijn.
- 2) Particulieren ontlenen aan het door artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie gewaarborgde ne-bis-in-idembeginsel een recht dat rechtstreeks toepasselijk is in een geding als het hoofdgeding.

⁽¹⁾ PB C 22 van 23.1.2017.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Centrale Raad van Beroep — Nederland) — J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Zaak C-551/16) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Sociale zekerheid — Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat — Coördinatie van de stelsels voor sociale zekerheid — Verordening (EG) nr. 883/2004 — Artikelen 7, 63 en 64 — Werkloosheidsuitkeringen — Werkloze die zich naar een andere lidstaat begeeft — Behoud van het recht op uitkeringen — Duur]

(2018/C 166/15)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Centrale Raad van Beroep

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: J. Klein Schiphorst

Verwerende partij: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Dictum

Artikel 64, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels moet aldus worden uitgelegd dat deze bepaling niet in de weg staat aan een nationale maatregel, zoals die in het hoofdgeding, waarbij het bevoegde orgaan wordt voorgeschreven in beginsel elk verzoek om verlenging van de export van een werkloosheidsuitkering na drie maanden te weigeren, tenzij weigering van dat verzoek naar het oordeel van dit orgaan tot een onredelijke uitkomst zou leiden.

⁽¹⁾ PB C 30 van 30.1.2017.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 14 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus — Finland) — Procedure die is ingeleid door Astellas Pharma GmbH

(Zaak C-557/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2001/83/EG — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Artikelen 28 en 29 — Gedecentraliseerde procedure voor de afgifte van een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel — Artikel 10 — Generiek geneesmiddel — Periode van gegevensbescherming van het referentiegeneesmiddel — Bevoegdheid van de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten om de aanvangsdatum van de periode van gegevensbescherming te bepalen — Bevoegdheid van de rechterlijke instanties van de betrokken lidstaten om de vaststelling van de aanvangsdatum van de periode van gegevensbescherming te toetsen — Doeltreffende rechterlijke bescherming — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 47)

(2018/C 166/16)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Astellas Pharma GmbH

In tegenwoordigheid van: Helm AG, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)

Dictum

1) Artikel 28 en artikel 29, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik, zoals gewijzigd bij richtlijn 2012/26/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012, moeten aldus worden uitgelegd dat in het kader van een gedecentraliseerde procedure voor de afgifte van een vergunning voor het in de handel brengen van een generiek geneesmiddel, de bevoegde autoriteit van een bij die procedure betrokken lidstaat bij het nemen van haar beslissing over het in de handel brengen van dat generieke geneesmiddel in die lidstaat overeenkomstig artikel 28, lid 5, van die richtlijn, de aanvangsdatum van de periode van gegevensbescherming van het referentiegeneesmiddel niet zelf kan bepalen.

- 2) Artikel 10 van richtlijn 2001/83, zoals gewijzigd bij richtlijn 2012/26, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat een rechterlijke instantie van een bij een gedecentraliseerde procedure voor het verlenen van een vergunning voor het in de handel brengen betrokken lidstaat, waarbij door de houder van de vergunning voor het in de handel brengen van het referentiegeneesmiddel beroep is ingesteld tegen de beslissing van de bevoegde autoriteit van die lidstaat om een vergunning te verlenen voor het in de handel brengen van een generiek geneesmiddel in die lidstaat, bevoegd is om de vaststelling van de aanvangsdatum van de periode van gegevensbescherming van het referentiegeneesmiddel te toetsen. Die rechterlijke instantie is daarentegen niet bevoegd om na te gaan of de in een andere lidstaat afgegeven oorspronkelijke vergunning voor het in de handel brengen van het referentiegeneesmiddel in overeenstemming met die richtlijn werd verleend.

⁽¹⁾ PB C 22 van 23.1.2017.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 22 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Nürtingen — Duitsland) — Strafzaak tegen Faiz Rasool

(Zaak C-568/16) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Betalingsdiensten — Richtlijn 2007/64/EG — Artikel 3, onder e) en o) — Artikel 4, punt 3 — Bijlage — Punt 2 — Werkingssfeer — Exploitatie van multifunctionele geldautomaten die geldopneming mogelijk maken in speelhallen — Coherentie van de repressieve praktijk van de nationale autoriteiten — Verbeurdverklaring van de door een onrechtmatige activiteit verkregen bedragen — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 17]

(2018/C 166/17)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Nürtingen

Partij in de strafzaak

Faiz Rasool

in tegenwoordigheid van: Rasool Entertainment GmbH

Dictum

Artikel 4, punt 3, van richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, tot wijziging van de richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van richtlijn 97/5/EG, gelezen in samenhang met punt 2 van de bijlage bij deze richtlijn, moet aldus worden uitgelegd dat een dienst van geldopneming die een speelhalexploitant aan zijn klanten aanbiedt door middel van in die hallen geïnstalleerde multifunctionele geldautomaten, geen „betalingsdienst” in de zin van deze richtlijn vormt wanneer de exploitant geen enkele verrichting op de betaalrekeningen van die klanten doet en de door hem in dat kader verrichte handelingen louter bestaan in de terbeschikkingstelling en het vullen van die geldautomaten met contant geld.

⁽¹⁾ PB C 22 van 23.1.2017.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 15 maart 2018 — Europese Commissie / Tsjechische Republiek**(Zaak C-575/16) ⁽¹⁾****(Niet-nakoming — Artikel 49 VWEU — Vrijheid van vestiging — Notarissen — Nationaliteitsvereiste — Artikel 51 VWEU — Deelneming aan de uitoefening van het openbaar gezag)**

(2018/C 166/18)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. Støvlbæk en K. Walkerová, gemachtigden)

Verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil en A. Kasalická, gemachtigden)

Dictum

- 1) Door voor de toegang tot het beroep van notaris een nationaliteitsvereiste te stellen, is de Tsjechische Republiek de krachtens artikel 49 VWEU op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Tsjechische Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 22 van 23.1.2017.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 20 maart 2018 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione — Italië) — Enzo Di Puma / Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) / Antonio Zecca (C-597/16)**(Gevoegde zaken C-596/16 en C-597/16) ⁽¹⁾****(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2003/6/EG — Handel met voorwetenschap — Sancties — Nationale wettelijke regeling die voorziet in een administratieve sanctie en in een strafrechtelijke sanctie voor dezelfde feiten — Gezag van gewijsde van een onherroepelijk geworden strafrechtelijke uitspraak voor de administratieve procedure — Onherroepelijke strafrechtelijke uitspraak houdende vrijspraak van handel met voorwetenschap — Doeltreffendheid van de sancties — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 50 — Ne-bis-in-idembeginsel — Strafrechtelijke aard van de administratieve sanctie — Bestaan van een en hetzelfde strafbare feit — Artikel 52, lid 1 — Beperkingen die aan het ne-bis-in-idembeginsel zijn gesteld — Voorwaarden)**

(2018/C 166/19)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Enzo Di Puma (C-596/16), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-597/16)

Verwerende partijen: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16), Antonio Zecca (C-597/16)

Dictum

Artikel 14, lid 1, van richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 betreffende handel met voorwetenschap en marktmanipulatie (marktmisbruik), gelezen in het licht van artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling op grond waarvan een procedure tot oplegging van een bestuurlijke geldboete van strafrechtelijke aard niet kan worden voortgezet na een onherroepelijk geworden vrijspraak waarbij is vastgesteld dat de feiten die een overtreding van de wetgeving inzake handel met voorwetenschap kunnen vormen en die eveneens de grondslag voor de inleiding van die procedure hebben gevormd, niet zijn bewezen.

⁽¹⁾ PB C 63 van 27.2.2017.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 15 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Pitești — Roemenië) — SC Cali Esprou SRL / Administrația Fondului pentru Mediu

(Zaak C-104/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 94/62/EG — Verpakking en verpakkingsafval — Terugwinning en recycling van afval — Bijdrage aan een nationaal milieufonds — Op de nationale markt in de handel brengen van verpakte producten en verpakkingen, zonder dat deze worden bewerkt of verwerkt — Zogenaemde beginsel „de vervuiler betaalt” — Hoedanigheid van vervuiler)

(2018/C 166/20)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Pitești

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SC Cali Esprou SRL

Verwerende partij: Administrația Fondului pentru Mediu

Dictum

Artikel 15 van richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval en het daarbij toegepaste zogenaemde beginsel dat „de vervuiler betaalt” staan niet in de weg aan een nationale wettelijke regeling als aan de orde in het hoofdgeding, waarbij aan een ondernemer die de verpakkingen die hij in de handel brengt, niet bewerkt of verwerkt, een bijdrage wordt opgelegd die wordt berekend op basis van het verschil in gewicht tussen enerzijds de hoeveelheid verpakkingsafval die overeenstemt met de minimumdoelstellingen inzake energierugwinning en nuttige toepassing door recycling, en anderzijds de hoeveelheid verpakkingsafval die daadwerkelijk wordt teruggewonnen of gerecycleerd.

⁽¹⁾ PB C 168 van 29.5.2017.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 21 maart 2018 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Cluj — Roemenië) — Dănuț Podilă e.a. / Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” SA București (C-133/17), Costel Nicușor Mucea / SMDA Mureș Insolvency SPRL, optredend in haar hoedanigheid van curator in het faillissement van de SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii (C-134/17)

(Gevoegde zaken C-133/17 en C-134/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 89/391/EEG — Veiligheid en gezondheid van de werknemers op het werk — Indeling als arbeidsplaats waar de werknemers worden blootgesteld aan specifieke of speciale omstandigheden — Evaluatie van de risico's voor de veiligheid en de gezondheid op het werk — Verplichtingen van werkgever)

(2018/C 166/21)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Cluj

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Dănuț Podilă, Vasile Oniță, Dumitru Cornel Bara, Gheorghe Podilă, Alexandru Daniel Coneru, Mihai Călin Junc, Dănuț Bungău, Francisc Chudi, Ioan Iancu, Ionel Negruț, Dan Florin Roxin (C-133/17), Costel Nicușor Mucea (C-134/17)

Verwerende partijen: Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” SA București (C-133/17), SMDA Mureș Insolvency SPRL, optredend in haar hoedanigheid van curator in het faillissement van de SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii (C-134/17)

Dictum

Artikel 114, lid 3, en de artikelen 151 en 153 VWEU, alsmede de bepalingen van richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet van toepassing zijn op een nationale wettelijke regeling als aan de orde in de hoofdgedingen, die voorziet in strikte termijnen en procedures, op grond waarvan het de nationale rechterlijke instanties niet is toegestaan de indeling van de werkzaamheden van de werknemers in verschillende risicogroepen, die als basis dient voor de berekening van het ouderdomspensioen van deze werknemers, te herzien of vast te stellen.

⁽¹⁾ PB C 202 van 26.6.2017.

Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 22 februari 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria provinciale di Roma — Italië) — Luigi Bisignani / Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale 1 di Roma

(Zaak C-125/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikelen 53, lid 2, en 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Vrij verkeer van kapitaal — Artikelen 64 en 65 VWEU — Richtlijn 2011/16/EU — Administratieve samenwerking op belastinggebied — Kapitaaloverdracht aan Vaticaanstad — Verplichting tot aangifte van geldovermakingen naar of uit het buitenland — Intrekking)

(2018/C 166/22)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria provinciale di Roma

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Luigi Bisignani

Verwerende partij: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale 1 di Roma

Dictum

De artikelen 64, lid 1, en 65, lid 1, onder a), VWEU moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die de inbreuk bestaande in het niet aangeven van geldovermakingen naar het buitenland definitief intrekt.

⁽¹⁾ PB C 213 van 3.7.2017.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Justice de paix du canton de Visé (België)
op 30 januari 2018 — Michel Schyns / Belfius Bank NV**

(Zaak C-58/18)

(2018/C 166/23)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Justice de paix du canton de Visé

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Michel Schyns

Verwerende partij: Belfius Bank NV

Prejudiciële vragen

- 1) a) Staat artikel 5, lid 6, van richtlijn 2008/48 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten⁽¹⁾, voor zover deze bepaling tot doel heeft de consument in staat te stellen te beoordelen of de voorgestelde kredietovereenkomst aan zijn behoeften en financiële situatie beantwoordt, in de weg aan artikel 15, lid 1, van de wet op het consumentenkrediet (ingetrokken en inmiddels vervangen door artikel VII.75 van het Wetboek van economisch recht), voor zover daarin is bepaald dat de kredietgever en de kredietbemiddelaar verplicht zijn om voor de kredietovereenkomsten die zij gewoonlijk aanbieden of waarvoor zij gewoonlijk bemiddelen, het krediet te zoeken dat qua soort en bedrag het best is aangepast, rekening houdend met de financiële toestand van de consument op het ogenblik van het sluiten van de kredietovereenkomst en met het doel van het krediet, omdat bij laatstgenoemde bepaling aan de kredietgever of kredietbemiddelaar een niet in die richtlijn neergelegde algemene verplichting wordt opgelegd om voor de consument het best aangepaste krediet te zoeken?

- b) Staat artikel 5, lid 6, van richtlijn 2008/48 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten, voor zover deze bepaling tot doel heeft de consument in staat te stellen te beoordelen of de voorgestelde kredietovereenkomst aan zijn behoeften en financiële situatie beantwoordt, in de weg aan artikel 15, lid 2, van de wet op het consumentenkrediet (ingetrokken en inmiddels vervangen door artikel VII.77, § 2, lid 1, van het Wetboek van economisch recht), voor zover daarin is bepaald dat de kredietgever slechts een kredietovereenkomst mag sluiten wanneer hij, gelet op de gegevens waarover hij beschikt of zou moeten beschikken, onder meer op basis van de raadpleging die wordt geregeld door artikel 9 van de wet van 10 augustus 2001 betreffende de Centrale voor kredieten aan particulieren, en op basis van de informatie als bedoeld in artikel 10, redelijkerwijs moet aannemen dat de consument in staat zal zijn de uit de overeenkomst voortvloeiende verplichtingen na te komen, omdat laatstgenoemde bepaling tot gevolg heeft dat de kredietgever zelf de wenselijkheid van een eventuele kredietverlening dient te beoordelen in de plaats van de consument?

- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, moet richtlijn 2008/48 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten dan aldus worden uitgelegd dat de kredietgever en de kredietbemiddelaar steeds verplicht zijn de wenselijkheid van een eventuele kredietverlening te beoordelen in de plaats van de consument?

(¹) Richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PB 2008, L 133, blz. 66).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italië) op 1 februari 2018 — Vitali SpA / Autostrade per l'Italia SpA

(Zaak C-63/18)

(2018/C 166/24)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Vitali SpA

Verwerende partij: Autostrade per l'Italia SpA

Prejudiciële vraag

Staan de beginselen van vrije vestiging en van vrije dienstverrichting zoals bedoeld in de artikelen 49 en 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), artikel 71 van richtlijn 2014/24 van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari [2014] (¹) — dat niet voorziet in kwantitatieve beperkingen voor onderaanneming — en het Unierechtelijke evenredigheidsbeginsel in de weg aan de toepassing van een nationale regeling inzake overheidsopdrachten zoals de Italiaanse regeling van artikel 105, lid 2, derde volzin, van wetsbesluit nr. 50 van 18 april 2016, waarin bepaald is dat taken die in onderaanneming worden gegeven samen ten hoogste 30 % van de totale waarde van de opdracht voor werken, diensten of leveringen mogen uitmaken?

(¹) Richtlijn 2014/24/EU betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG (PB 2014, L 94, blz. 65).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 12 februari 2018 — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Zaak C-101/18)

(2018/C 166/25)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Idi Srl

Verwerende partij: Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

Prejudiciële vragen

- 1) Is het verenigbaar met artikel 45, lid 2, onder a) en b), van richtlijn 2004/18/EG van 31 maart 2004 ⁽¹⁾ dat het loutere verzoek van de schuldenaar aan de bevoegde rechter om toelating tot het sluiten van een preventief akkoord als „aanhangige procedure” wordt aangemerkt?
- 2) Is het verenigbaar met voornoemde bepaling dat de bekentenis van de schuldenaar dat hij in staat van insolventie verkeert en een verzoek om toelating tot het sluiten van een preventief akkoord ‚onder voorbehoud’ (waarvan de kenmerken hierboven zijn beschreven) wil indienen, wordt aangemerkt als grond voor uitsluiting van de openbare aanbestedingsprocedure, waarmee het begrip „aanhangige procedure” als bedoeld in genoemde communautaire (artikel 45 van de richtlijn) en nationale (artikel 38 wetsbesluit nr. 163/2006) regeling ruim wordt uitgelegd?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal administratif de Montreuil (Frankrijk) op 20 februari 2018 — Sea Chefs Cruise Services GmbH / Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Zaak C-133/18)

(2018/C 166/26)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal administratif de Montreuil

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sea Chefs Cruise Services GmbH

Verwerende partij: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciële vraag

Moet artikel 20, lid 2, van richtlijn 2008/9/EG van de Raad van 12 februari 2008 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het een vervalregel creëert die inhoudt dat een belastingplichtige van een lidstaat die in een lidstaat waar hij niet is gevestigd om teruggaaf van belasting over de toegevoegde waarde verzoekt, zijn teruggaafverzoek niet voor de belastingrechter kan regulariseren indien hij zich niet heeft gehouden aan de termijn die geldt voor de beantwoording van een door de belastingdienst overeenkomstig artikel 20, lid 1, van die richtlijn geformuleerd verzoek om gegevens, of moet daarentegen dit artikel aldus worden uitgelegd dat die belastingplichtige in het kader van het recht op beroep als voorzien in artikel 23 van de richtlijn en in het licht van de beginselen van neutraliteit en evenredigheid van de belasting over de toegevoegde waarde, zijn verzoek voor de belastingrechter kan regulariseren?

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/9/EG van de Raad van 12 februari 2008 tot vaststelling van nadere voorschriften voor de in richtlijn 2006/112/EG vastgestelde teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf maar in een andere lidstaat gevestigd zijn (PB L 44, blz. 23).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vestre Landsret (Denemarken) op
22 februari 2018 — Skatteministeriet / Estron A/S**

(Zaak C-138/18)

(2018/C 166/27)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Vestre Landsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Skatteministeriet

Verwerende partij: Estron A/S

Prejudiciële vragen

- 1) Moet aantekening 2, onder a), op hoofdstuk 90 van de gecombineerde nomenclatuur⁽¹⁾, gelezen in samenhang met algemene regels 1 en 6 voor de uitlegging van de GN, aldus worden uitgelegd dat met „delen en toebehoren die als zodanig onder een der posten van dit hoofdstuk of van hoofdstuk 84, 85 of 91 kunnen worden ingedeeld” wordt verwezen naar goederen in de viercijferige posten van deze hoofdstukken, of moet de aantekening aldus worden uitgelegd dat zij ook verwijst naar de aanvullende aantekeningen (de eerste zes cijfers) in hoofdstukken 84, 85, 90 en 91?
- 2) Moeten verbindingstukken als die aan de orde in deze zaak worden ingedeeld onder GN-postonderverdeling 8544 42 90, GN-postonderverdeling 9021 40 00 of GN-postonderverdeling 9021 90 10?
- 3) Moet aantekening 1, onder m), op afdeling XVI aldus worden uitgelegd dat de opneming van een goed in hoofdstuk 90 belet dat het ook in hoofdstukken 84 en 85 wordt opgenomen?

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB 1987, L 256, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Almería (Spanje)
op 23 februari 2018 — Banco Mare Nostrum, S.A. / Ignacio Jesús Berenguel Nieto en Carmen Sonia
Salinas López**

(Zaak C-147/18)

(2018/C 166/28)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Almería

Partijen in het hoofdgeding

Appellante: Banco Mare Nostrum, S.A.

Geïntimeerden: Ignacio Jesús Berenguel Nieto en Carmen Sonia Salinas López

Prejudiciële vragen

- 1) Staat de vaststelling waartoe een rechter bij vonnis is gekomen, dat een oneerlijk beding niet bindend is, in de zin van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten⁽¹⁾, eraan in de weg dat de rechtsgevolgen die het Hof heeft erkend in zijn arrest [van 21 december 2016, Gutiérrez Naranjo e.a., C-154/15, C-307/15 en C-308/15, EU:C:2016:980,] onverkort worden toegepast?

- 2) Wordt de toepassing van het gevolg van een oneerlijk verklaard beding in de zin van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, dat erin bestaat dat op grond van dat beding ten onrechte geïnde bedragen terugbetaald moeten worden, beïnvloed, beperkt of uitgesloten door het beschikkingsbeginsel, het beginsel van bewijsvoering door de partijen, het beginsel van gezag van gewijsde en het verbod van *reformatio in peius*?
- 3) Wordt de bevoegdheid van een rechter in tweede aanleg beperkt door het feit dat het in eerste aanleg gewezen vonnis de rechtsgevolgen van de vaststelling dat het beding oneerlijk is, heeft beperkt, en dat dat vonnis niet is aangevochten door de consument, maar alleen door de verkoper die het beding heeft opgesteld, teneinde het oneerlijke karakter ervan te betwisten of, voor het geval dat het beding oneerlijk wordt verklaard, te betwisten dat die vaststelling rechtsgevolgen teweegbrengt?
- 4) Is een rechter in tweede aanleg ook dan bevoegd om alle rechtsgevolgen toe te passen waarin richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 en de rechtspraak in het verlengde van deze richtlijn voorzien, wanneer de consument met zijn aanvankelijke vordering niet verzoekt om toepassing van alle rechtsgevolgen die verbonden zijn aan de vaststelling dat het betrokken beding oneerlijk is?

⁽¹⁾ PB L 95 van 21.4.1993.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door The Labour Court (Ierland) op 27 februari 2018 — Tomás Horgan, Claire Keegan / Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland and the Attorney General

(Zaak C-154/18)

(2018/C 166/29)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

The Labour Court (Ierland)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Tomás Horgan, Claire Keegan

Verwerende partijen: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland and the Attorney General

Prejudiciële vragen

- 1) Is er sprake van indirecte leeftijdsdiscriminatie in de zin van artikel 2, [lid 2,] onder b), van richtlijn 2000/78/EG ⁽¹⁾ tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, indien een lidstaat in zijn hoedanigheid van werkgever lagere salarisschalen invoert voor nieuwkomers in het vak van leerkracht aan een nationale basisschool, terwijl hij de beloning van de leerkrachten die reeds in dienst zijn ongemoeid laat, waarbij:
 - a) de herziene salarisschalen en de bestaande salarisschalen van toepassing zijn op alle leerkrachten in de respectieve categorieën, ongeacht hun leeftijd;
 - b) er op het tijdstip waarop zij werden aangesteld en in de respectieve schalen werden geplaatst geen verschil in leeftijdsprofiel was tussen degenen in de groep met de hogere beloning en die in de groep met de lagere beloning;
 - c) de invoering van de herziene salarisschalen heeft geresulteerd in een substantieel verschil in beloning tussen twee groepen leerkrachten die gelijkwaardig werk verrichten;
 - d) de gemiddelde leeftijd van degenen die in de lagere salarisschalen zijn geplaatst, lager is dan die van degenen die in de oorspronkelijke salarisschalen zijn geplaatst;

- e) uit de statistieken van de staat is gebleken dat op het tijdstip waarop de lagere salarisschalen werden geïntroduceerd, 70 % van de aangestelde leerkrachten 25 jaar of jonger was en wordt erkend dat dit kenmerkend is voor het leeftijdsprofiel van nieuw komende leerkrachten aan nationale basisscholen in elk willekeurig jaar, en
- f) leerkrachten aan nationale basisscholen die in 2011 of later zijn aangesteld, duidelijk financieel worden benadeeld in vergelijking met hun onderwijzende collega's die vóór 2011 zijn aangesteld?
- 2) Indien het antwoord op vraag 1 bevestigend is, kan de invoering van de lagere salarisschalen objectief worden gerechtvaardigd door de eis dat de kosten van de overheidsdienst op de middellange tot de lange termijn structureel moesten worden verminderd, gelet op de budgettaire beperkingen waarmee de staat werd geconfronteerd en/of het belang om de arbeidsverhoudingen met bestaande ambtenaren niet te verstoren?
- 3) Zou het antwoord op vraag 2 anders luiden indien de staat een vergelijkbare besparing had kunnen realiseren door de beloning van alle leerkrachten met een aanzienlijk lager bedrag te verminderen dan het bedrag van de vermindering die alleen op nieuw aangestelde leerkrachten is toegepast?
- 4) Zou het antwoord op de vragen 2 of 3 anders luiden indien het besluit om de salarisschalen voor leerkrachten die reeds in dienst waren niet te verlagen, was genomen conform de collectieve overeenkomst tussen de overheid als werkgever en de ambtenarenvakbonden, waarin de overheid had toegezegd de beloning van bestaande ambtenaren van wie de beloningen voorheen reeds waren verlaagd niet verder te verminderen, ook [met het oog op] de eventuele gevolgen voor de arbeidsverhoudingen van een verzuim om die overeenkomst na te komen, gelet op het feit dat de nieuwe, in 2011 geïntroduceerde salarisschaal geen deel uitmaakte van een die collectieve overeenkomst?

(¹) PB 2000, L 303, blz. 16.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Justice de paix du troisième canton de Charleroi (België) op 27 februari 2018 — André Moens / Ryanair Ltd

(Zaak C-159/18)

(2018/C 166/30)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: André Moens

Verwerende partij: Ryanair Ltd

Prejudiciële vragen

[Het] verzoek om een prejudiciële beslissing betreffende de uitlegging van artikel 5, lid 3, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (¹), luidt als volgt:

- 1) Valt de omstandigheid die in het onderhavige geding aan de orde is, te weten de lozing van benzine op een startbaan waardoor die baan moest worden gesloten, onder het begrip „gebeurtenis” in de zin van punt 22 van het arrest van 22 december 2008, *Wallentin-Hermann*, C-549/07, EU:C:2008:771, of onder het begrip „buitengewone omstandigheid” in de zin van overweging 14 van genoemde verordening, zoals uitgelegd in het arrest van 31 januari 2013, *McDonagh*, C-12/11, EU:C:2013:43, of vallen deze begrippen met elkaar samen?

- 2) Moet artikel 5, lid 3, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 aldus worden uitgelegd dat een gebeurtenis als aan de orde in het onderhavige geding, te weten de lozing van benzine op een startbaan waardoor die moest worden gesloten, moet worden beschouwd als een gebeurtenis die inherent is aan de normale uitoefening van de activiteit als luchtvaartmaatschappij en dientengevolge niet kan worden aangemerkt als „buitengewone omstandigheid” op basis waarvan de luchtvaartmaatschappij kan worden vrijgesteld van haar verplichting om de passagiers te compenseren wanneer een met het betrokken vliegtuig uitgevoerde vlucht aanzienlijke vertraging heeft opgelopen?
- 3) Indien een gebeurtenis zoals die welke in het onderhavige geding aan de orde is, te weten de lozing van benzine op een startbaan waardoor die baan moest worden gesloten, moet worden beschouwd als een „buitengewone omstandigheid”, moet daaruit dan worden afgeleid dat het voor de luchtvaartmaatschappij om een „buitengewone omstandigheid” gaat die niet had kunnen worden voorkomen, zelfs niet als alle redelijke maatregelen waren getroffen?

⁽¹⁾ PB 2004, L 46, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (Ierland) op 2 maart 2018 — Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon / Minister for Justice and Equality

(Zaak C-169/18)

(2018/C 166/31)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon

Verwerende partij: Minister for Justice and Equality

Prejudiciële vragen

- 1) Komt een lidstaat, onder voorbehoud van de mogelijke rechtvaardigingen als beschreven in de tweede, derde en vierde vraag, de verplichting van artikel 5, lid 2, van richtlijn 2004/38/EG⁽¹⁾ (hierna: „richtlijn 2004/38”) om zo spoedig mogelijk een visum af te geven aan de echtgenoot en familieleden van een burger van de Unie die in de betreffende lidstaat zijn recht op vrij verkeer uitoefent of hiertoe voornemens is, niet na wanneer de vertraging bij de behandeling van een dergelijke aanvraag meer dan twaalf maanden bedraagt?
- 2) Onverminderd de eerste vraag: zijn vertragingen bij de behandeling van of bij het anderszins beslissen op een visumaanvraag krachtens artikel 5, lid 2, die voortvloeien uit de noodzaak om in het bijzonder door middel van achtergrondonderzoeken te verzekeren dat bij de aanvraag geen fraude wordt gepleegd of misbruik van rechten wordt gemaakt, waaronder het sluiten van een schijnhuwelijk, te rechtvaardigen op grond van artikel 35 van richtlijn 2004/38 of anderszins, en vormen zij dus geen schending van artikel 5, lid 2?
- 3) Onverminderd de eerste vraag: zijn vertragingen bij de behandeling van of bij het beslissen op een visumaanvraag krachtens artikel 5, lid 2, die voortvloeien uit de noodzaak om uitgebreide achtergrond- en veiligheidsonderzoeken uit te voeren naar uit bepaalde derde landen afkomstige personen in verband met specifieke bezorgdheden op het gebied van de veiligheid ten aanzien van reizigers die afkomstig zijn uit die derde landen, te rechtvaardigen op grond van artikel 27 of artikel 35 van richtlijn 2004/38 of anderszins en vormen zij dus geen schending van artikel 5, lid 2?

- 4) Onverminderd de eerste vraag: zijn verdragen bij de behandeling van of het beslissen op een visumaanvraag krachtens artikel 5, lid 2, als gevolg van een plotselinge en onverwachte toename van het aantal aanvragen uit bepaalde derde landen die worden geacht reële veiligheidsproblemen op te werpen, te rechtvaardigen en vormen zij dus geen schending van artikel 5, lid 2?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB 2004, L 158, blz. 77).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal de première instance de Liège (België) op 5 maart 2018 — Jean Jacob, Dominique Lennertz / Belgische Staat

(Zaak C-174/18)

(2018/C 166/32)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de première instance de Liège

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jean Jacob, Dominique Lennertz

Verwerende partij: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Staat artikel 39 van het Verdrag van de Europese Unie ⁽¹⁾ eraan in de weg dat de Belgische belastingregeling, meer bepaald artikel 155 WIB 92, ongeacht of circulaire Ci. RH.331/575.420 van 12 maart 2008 wordt toegepast, ertoe leidt dat verzoekers Luxemburgse pensioenen, die zijn vrijgesteld van belasting krachtens artikel 18 van de tussen België en Luxemburg gesloten Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting, in aanmerking worden genomen bij de berekening van de Belgische belasting en worden opgenomen in de belastinggrondslag voor de toekenning van de in het WIB 92 bedoelde belastingvoordelen, terwijl zij daarvan vanwege hun door de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting beoogde volledige vrijstelling geen deel zouden moeten uitmaken, en dat deze voordelen — zoals de belastingvrije som en de belastingverminderingen voor langetermijnsparen, voor met dienstencheques betaalde prestaties, voor energiebesparende uitgaven in een woning, voor uitgaven ter beveiliging van woningen tegen inbraak of brand, en voor verzoekers giften — gedeeltelijk verloren gaan, worden verminderd, of lager zijn dan wanneer verzoekers beide inkomsten van Belgische oorsprong hadden die in België belastbaar en niet vrijgesteld zijn en derhalve alle belastingvoordelen kunnen absorberen?

⁽¹⁾ Ndv: waarschijnlijk is hier artikel 39 EG (thans artikel 45 VWEU) bedoeld.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Justice de paix de Schaerbeek (België) op 13 maart 2018 — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) / Gherasim Sorin Rusu

(Zaak C-190/18)

(2018/C 166/33)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Justice de paix de Schaerbeek

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Verwerende partij: Gherasim Sorin Rusu

Prejudiciële vraag

Zijn richtlijn 93/13/EEG van de Raad betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten⁽¹⁾ en verordening nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer⁽²⁾, van toepassing op de verhoudingen tussen de NMBS en reizigers die zijn betraapt zonder een geldig vervoersbewijs?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 1993, L 95, blz. 29).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer (PB 2007, L 315, blz. 14).

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 22 maart 2018 — Shire Pharmaceuticals Ireland/EMA

(Zaak T-80/16) ⁽¹⁾

[„Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Geldigverklaring van een aanvraag voor aanwijzing als weesgeneesmiddel — Aanzienlijk baat — Besluit van het EMA houdende weigering om de aanvraag voor aanwijzing als weesgeneesmiddel geldig te verklaren — Artikel 3, lid 1, onder b), en artikel 5, leden 1, 2 en 4, van verordening (EG) nr. 141/2000”]

(2018/C 166/34)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd (Dublin, Ierland) (vertegenwoordigers: D. Anderson, QC, M. Birdling, barrister, G. Castle en S. Cowlshaw, solicitors)

Verwerende partij: Europees Geneesmiddelenbureau (EMA) (vertegenwoordigers: T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo en M. Tovar Gomis, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Petersen en A. Sipos, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van het besluit van het EMA van 15 december 2015 houdende weigering om de aanvraag voor aanwijzing als weesgeneesmiddel die door Shire Pharmaceuticals Ireland is ingediend teneinde aanwijzing als weesgeneesmiddel te verkrijgen voor Idursulfase-IT, geldig te verklaren

Dictum

- 1) Het besluit van het Europees Geneesmiddelenbureau (EMA) van 15 december 2015 houdende weigering om de aanvraag voor aanwijzing als weesgeneesmiddel die door Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd is ingediend teneinde aanwijzing als weesgeneesmiddel te verkrijgen voor Idursulfase-IT, geldig te verklaren, wordt nietig verklaard.
- 2) Het EMA wordt verwezen in zijn eigen kosten alsmede in die van Shire Pharmaceuticals Ireland.
- 3) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 136 van 18.4.2016.

Arrest van het Gerecht van 22 maart 2018 — Popotas / Ombudsman

(Zaak T-581/16) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst — Ambtenaren — Oproep tot het indienen van blijken van belangstelling — Secretaris-generaal van het Bureau van de Europese Ombudsman — Advies van het adviescomité — Advies niet in aanmerking genomen — Niet-inachtneming van de selectieprocedure — Kennelijke beoordelingsfouten — Gelijke behandeling — Beginsel van behoorlijk bestuur — Aansprakelijkheid”)

(2018/C 166/35)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Costas Popotas (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordigers: V. Christianos en S. Paliou, advocaten)

Verwerende partij: Europese Ombudsman (vertegenwoordigers: L. Papadias, P. Dyrberg en A. Antoniadis, gemachtigden, bijgestaan door A. Duron, advocaat)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU, ten eerste strekkende tot nietigverklaring van het besluit tot aanstelling van G. in het ambt van secretaris-generaal van het Bureau van de Ombudsman, van het besluit van de Ombudsman van 9 november 2015 tot afwijzing van de klachten die verzoeker tegen dat besluit heeft ingediend en tegen het besluit van de Ombudsman om hem niet uit te nodigen voor een gesprek, en ten tweede tot vergoeding van de schade die verzoeker door die besluiten zou hebben geleden

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Costas Popotas en de Europese Ombudsman worden elk verwezen in hun eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 191 van 30.5.2016 (zaak aanvankelijk ingeschreven bij het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie onder nummer F-10/16, en op 1 september 2016 overgedragen aan het Gerecht van de Europese Unie).

Arrest van het Gerecht van 22 maart 2018 — Agricola J.M./EUIPO — Miguel Torres (CLOS DE LA TORRE)

(Zaak T-806/16) ⁽¹⁾

[„Uniemerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk CLOS DE LA TORRE — Ouder Uniewoordmerk TORRES — Relatieve weigeringsgrond — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] — Verwarringsgevaar”]

(2018/C 166/36)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Agricola J.M., SL (Gerona, Spanje) (vertegenwoordiger: J. Clos Creus, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: J. Crespo Carrillo, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Spanje) (vertegenwoordiger: J. Güell Serra, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 28 juli 2016 (zaak R 2099/2015-5) inzake een oppositieprocedure tussen Miguel Torres en Agricola J.M.

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*

2) *Agricola J.M., SL wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 14 van 16.1.2017.

Arrest van het Gerecht van 22 maart 2018 — Dometic Sweden/EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY)

(Zaak T-235/17) ⁽¹⁾

[„Uniemark — Aanvraag voor Uniewoordmerk MOBILE LIVING MADE EASY — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] — Motiveringsplicht — Artikel 75 van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 94 van verordening 2017/1001)"]

(2018/C 166/37)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Dometic Sweden AB (Solna, Zweden) (vertegenwoordigers: R. Furneaux en E. Humphreys, solicitors)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: G. Sakalaite-Orlovskiene en J. Ivanauskas, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 13 februari 2017 (zaak R 1832/2016-2) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken MOBILE LIVING MADE EASY als Uniemark

Dictum

1) *Het beroep wordt verworpen.*

2) *Dometic Sweden AB wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 195 van 19.6.2017.

Beschikking van het Gerecht van 19 maart 2018 — Pio De Bragança/EUIPO — Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)

(Zaak T-229/16) ⁽¹⁾

(„Uniemark — Procedure inzake vervallenverklaring — Uniebeeldmerk QUIS UT DEUS — Geen aanvraag tot vernieuwing van de inschrijving van het merk — Doorhaling van het merk na het verstrijken van de geldigheid van de inschrijving — Afdoening zonder beslissing”)

(2018/C 166/38)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Duarte Pio De Bragança (Sintra, Portugal) (vertegenwoordiger: J. Sardinha, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: E. Zaera Cuadrado, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Ordem de São Miguel da Ala (Lissabon, Portugal) (vertegenwoordiger: J. Motta Veiga, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 26 februari 2016 (zaak R 621/2015-2) inzake een vervallenverklaringsprocedure tussen Duarte Pio De Bragança en Ordem de São Miguel da Ala

Dictum

- 1) Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.
- 2) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 270 van 25.7.2016.

Beschikking van het Gerecht van 16 maart 2018 — Kik Textilien und Non-Food/EUIPO — FF Group Romania (_kix)

(Zaak T-822/16) ⁽¹⁾

(„Uniemeerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk _kix — Herroeping van de bestreden beslissing — Geding zonder voorwerp geraakt — Afdoening zonder beslissing — Artikel 173, leden 1 en 2, van het Reglement voor de procesvoering — Interventie van de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep — Neerlegging van memorie van antwoord na het verstrijken van de termijn”)

(2018/C 166/39)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: KiK Textilien und Non-Food GmbH (Bönen, Duitsland) (vertegenwoordigers: S. Körber en L. Pechan, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: K. Zajfert en A. Folliard-Monguiral, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: FF Group Romania SRL (Boekarest, Roemenië) (vertegenwoordiger: A. Cavescu, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 6 september 2016 (zaak R 2323/2015-4) inzake een oppositieprocedure tussen KiK Textilien und Non-Food en FF Group Romania

Dictum

- 1) Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.

- 2) Het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) wordt verwezen in zijn eigen kosten alsmede in de kosten van KiK Textilien und Non-Food GmbH.
- 3) FF Group Romania zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 22 van 23.1.2017.

Beschikking van het Gerecht van 15 maart 2018 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Commissie

(Zaak T-130/17) ⁽¹⁾

[„Beroep tot nietigverklaring — Interne markt voor aardgas — Richtlijn 2009/73/EG — Besluit van de Commissie tot wijziging van de voorwaarden voor vrijstelling van de regels van de Unie voor de exploitatie van de OPAL-gasleiding wat de toegang van derden en tariefregulering betreft — Geen rechtstreekse geraaktheid — Niet-ontvankelijkheid”]

(2018/C 166/40)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Warschau, Polen) (vertegenwoordiger: M. Jezewski, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: O. Beynet en K. Herrmann, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep op grond van artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit C(2016) 6950 final van de Commissie van 28 oktober 2016 houdende herziening van de krachtens richtlijn 2003/55/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2003 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en houdende intrekking van richtlijn 98/30/EG (PB 2003, L 176, blz. 57) verleende voorwaarden voor afwijking van de regels inzake de toegang van derden en tariefregulering met betrekking tot de OPAL-gaspijpleiding

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Er behoeft geen uitspraak meer te worden gedaan op de verzoeken tot interventie.
- 3) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. draagt haar eigen kosten alsook die van de Europese Commissie, met inbegrip van de kosten van de procedure in kort geding.
- 4) De Bondsrepubliek Duitsland draagt haar eigen kosten betreffende de procedure in kort geding.
- 5) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo, de Commissie, de Bondsrepubliek Duitsland, het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie, OPAL Gastransport GmbH & Co. KG en Gazprom Eksport LLC dragen hun eigen kosten in verband met de verzoeken tot interventie.

⁽¹⁾ PB C 121 van 18.4.2017.

**Beschikking van de president van het Gerecht van 20 maart 2018 — Hércules Club de Fútbol/
Commissie**

(Zaak T-134/17 R)

(„Kort geding — Toegang tot documenten — Documenten met betrekking tot de administratieve procedure die voorafgaat aan de vaststelling van een besluit van de Commissie betreffende staatssteun van Spanje ten gunste van drie betaaldvoetbalclubs — Rechten van de verdediging — Weigering van toegang — Verzoek om voorlopige maatregelen — Geen spoedeisendheid”)

(2018/C 166/41)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Hércules Club de Fútbol, S.A.D. (Alicante, Spanje) (vertegenwoordigers: S. Rating en Y. Martínez Mata, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk B. Stromsky, G. Luengo en P. Němečková, vervolgens J. Baquero Cruz, G. Luengo en P. Němečková, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens de artikelen 278 en 279 VWEU, ertoe strekkende de Commissie te gelasten toegang te verstrekken tot de documenten in het dossier betreffende staatssteun SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) van Spanje ten gunste van Valencia Club de Fútbol, S.A.D., Hércules Club de Fútbol, S.A.D. en Elche Club de Fútbol, S.A.D., voor zover deze documenten betrekking hebben op verzoekster en van doorslaggevend belang zijn voor de adequate behartiging van haar belangen

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

**Beroep ingesteld op 22 februari 2018 — Universität Koblenz-Landau / Commissie en Uitvoerend
Agentschap onderwijs, audiovisuele media en cultuur (EACEA)**

(Zaak T-108/18)

(2018/C 166/42)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Universität Koblenz-Landau (Mainz, Duitsland) (vertegenwoordigers: C. von der Lühe en I. Michel, advocaten)

Verwerende partijen: Europese Commissie en Uitvoerend Agentschap onderwijs, audiovisuele media en cultuur (EACEA)

Conclusies

- nietigverklaring van de beschikking van de verwerende partijen van 21 december 2017 met nummer OF/2016/0720-EACEA UKOLD;
- nietigverklaring van de beschikking van de verwerende partijen van 7 februari 2018 met nummer OF/2016/0720;

- opschorting van de gedwongen tenuitvoerlegging van de beschikkingen van de verwerende partijen van respectievelijk 21 december 2017 met nummer OF/2016/0720 en 7 februari 2018, alsmede van hun debitnota nr. 3241802552 van 13 februari 2018 totdat de rechterlijke beslissing in de procedure tot nietigverklaring van de beschikkingen waartegen het onderhavige beroep is ingesteld in kracht van gewijsde is gegaan, en
- verwijzing van de verwerende partijen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het beginsel van hoor en wederhoor

Verzoekster laakt dat te vroeg een definitieve beslissing is genomen, ofschoon bekend was dat het, op datum van de beslissing, voor verzoekster buiten haar wil om objectief onmogelijk was om de bewijsstukken over te leggen die aantoonde dat zij de subsidies correct had besteed. De omstandigheid dat het voor verzoekster buiten haar wil om objectief onmogelijk was om aanvullende inlichtingen en bewijsstukken over te leggen, was daarenboven slechts van tijdelijke aard.

2. Tweede middel: onjuiste toepassing van het Europees recht

Voorts zijn de terugvorderingsbeschikkingen in strijd met artikel 5, lid 4, VWEU, artikel 135, lid 4, van het Financieel Reglement en de overeenkomst tussen partijen omdat niet aan de materiële voorwaarden voor terugvordering was voldaan.

3. Derde middel: de terugvorderingsmaatregelen zijn ontoereikend gemotiveerd

De beschikkingen zijn uitsluitend in oppervlakkige en algemene bewoordingen gesteld en bevatten geen bespreking van het concrete geval, waardoor de inhoud ervan niet begrijpelijk is.

4. Vierde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel

De terugvordering van het volledige bedrag kan slechts in specifieke uitzonderlijke omstandigheden, waarvan geen sprake is, in laatste instantie uitkomst bieden.

Beroep ingesteld op 22 februari 2018 — Grange Backup Power / Commissie

(Zaak T-110/18)

(2018/C 166/43)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Grange Backup Power Ltd (Dublin, Ierland) (vertegenwoordigers: M. Segura Catalán en M. Clayton, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- besluit C(2017) 7789 final van de Commissie van 24 november 2017 betreffende het door Ierland toegepaste Ierse capaciteitsmechanisme [SA.44464 (2017/N)] nietig verklaren;
- besluit C(2017) 7794 final van de Commissie van 24 november 2017 betreffende het door het Verenigd Koninkrijk toegepaste Noord-Ierse capaciteitsmechanisme [SA.44465 (2017/N)] nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster één middel aan, dat gebaseerd is op het feit dat de Commissie verzoekster haar procedurele rechten heeft ontnomen doordat zij heeft nagelaten om de formele onderzoeksprocedure als bedoeld in artikel 108, lid 2, VWEU en artikel 4, lid 4, van de procedureverordening ⁽¹⁾ in te leiden, hoewel er twijfels waren geuit over de verenigbaarheid van het voor het gehele eiland geldende mechanisme voor capaciteitsvergoeding met de regels inzake staatssteun. Dit middel bestaat uit vier onderdelen:

- in het eerste onderdeel wordt verwezen naar het bestaan van ernstige moeilijkheden, die blijken uit de duur en omstandigheden van de procedure;
- in het tweede onderdeel wordt aangevoerd dat de Commissie twijfels had moeten hebben over de vraag of het financieringssysteem van het mechanisme voor capaciteitsvergoeding in overeenstemming was met het VWEU;
- in het derde onderdeel wordt gesteld dat de Commissie twijfels had moeten hebben over de verenigbaarheid van het mechanisme voor capaciteitsvergoeding met de interne markt, in het bijzonder met de richtsnoeren staatssteun ten behoeve van milieubescherming en energie 2014-2020 ⁽²⁾;
- in het vierde onderdeel van haar middel stelt verzoekster dat de Commissie bij de beoordeling van het mechanisme voor capaciteitsvergoeding twijfels had moeten hebben in verband met de gevolgen van de kennisgeving door het Verenigd Koninkrijk van zijn voornemen om zich uit de Europese Unie terug te trekken.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (PB 2015, L 248, blz. 9).

⁽²⁾ Mededeling van de Commissie — Richtsnoeren staatssteun ten behoeve van milieubescherming en energie 2014-2020 (PB 2014, C 200, blz. 1).

Beroep ingesteld op 1 maart 2018 — Kuota International/EUIPO — Sintema Sport (K)

(Zaak T-136/18)

(2018/C 166/44)

Taal van het verzoekschrift: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Kuota International Corp. Ltd (Britse Maagdeneilanden) (vertegenwoordiger: C. Herissay Ducamp, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Sintema Sport Srl (Albate, Italië)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniebeeldmerk K — Uniemerck nr. 11 380 771

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 15 december 2017 in zaak R 3111/2014-1

Conclusies

- het onderhavige beroep ontvankelijk verklaren;

- de bestreden beslissing vernietigen voor zover daarbij werd geoordeeld dat het bewijs van kwade trouw niet werd geleverd door verzoekende partij en dat de op artikel 59, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001 gebaseerde vordering tot nietigverklaring diende te worden afgewezen;
- Uniemerken nr. 11 380 771 nietig verklaren op grond van artikel 59, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 59, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001.

Beroep ingesteld op 2 maart 2018 — Chrome Hearts/EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Afbeelding van een kruis)

(Zaak T-137/18)

(2018/C 166/45)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Chrome Hearts LLC (Hollywood, Californië, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: M. de Justo Bailey, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Shenzhen, China)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniebeeldmerk (Afbeelding van een kruis) — inschrijvingsaanvraag nr. 13 845 871

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 19 december 2017 in zaak R 766/2017-5

Conclusies

- de bestreden beslissing gedeeltelijk vernietigen;
- het EUIPO (en, in voorkomend geval, interveniënte) verwijzen in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 94, lid 1, van verordening 2017/1001;

- schending van artikel 95, lid 1, van verordening 2017/1001;
- schending van artikel 8, lid 5, van verordening 2017/1001;
- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001, voor zover het gaat om de litigieuze waren „producten voor het parfumeren van de omgevingslucht” en „tandreinigingsmiddelen”.

Beroep ingesteld op 1 maart 2018 — APG Intercon e.a. / Raad e.a.

(Zaak T-147/18)

(2018/C 166/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: APG Intercon Ltd (Nicosia, Cyprus) en 147 andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: A. Markides, K. Scordis, A. Gavrielides, C. Velaris, C. Velaris, advocaten, A. Robertson, QC, en G. Rothschild, Barrister)

Verwerende partijen: Raad van de Europese Unie, Europese Commissie, Europese Centrale Bank, Eurogroup (vertegenwoordigd door de Raad van de Europese Unie) en Europese Unie (vertegenwoordigd door de Europese Commissie)

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- verwerende partijen te veroordelen tot betaling aan verzoekende partijen van de bedragen die zijn opgenomen in de bij het verzoekschrift gevoegde lijst, vermeerderd met rente vanaf 26 maart 2013 tot aan het arrest van het Gerecht, ter vergoeding van de schade die zij hebben geleden als gevolg van de beslissingen van de Eurogroep betreffende de afwikkeling van Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (hierna: „Laiki Bank”), de bail-in van Bank of Cyprus Public Company Limited (hierna: „Bank of Cyprus”) en de verkoop van activa en activiteiten van de genoemde banken in Griekenland, en/of als gevolg van het met toestemming van de Europese Centrale Bank verstrekken van noodliquiditeitssteun aan Laiki Bank, en de daaropvolgende overdracht van de desbetreffende schuld aan Bank of Cyprus op last van de Europese Centrale Bank,

of subsidiair:

- te verklaren dat verwerende partijen niet-contractueel aansprakelijk zijn en te bepalen welke procedure moet worden gevolgd om de daadwerkelijk vergoedbare schade die door verzoekende partijen is geleden, vast te stellen,

en in elk geval:

- de verwerende partijen te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen twee middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het fundamenteel beginsel van gelijke behandeling en non-discriminatie:

- de maatregelen van de instellingen van de Europese Unie hebben geresulteerd in onwettige discriminatie tussen de schuldeisers van Laiki Bank en/of tussen de schuldeisers van Bank of Cyprus;
- deze schendingen waren voldoende gekwalificeerd aangezien de instellingen de grenzen van hun beoordelingsvrijheid kennelijk en ernstig hebben overschreden, en
- er bestaat een rechtstreeks causaal verband tussen de schendingen en de door verzoekende partijen geleden schade.

2. Tweede middel: schending van het fundamenteel beginsel van bescherming van het eigendomsrecht:
- de maatregelen van de instellingen van de Europese Unie hebben de verzoekende deponthouders hun eigendomsrechten ontnomen;
 - de verzoekende deponthouders hebben geen billijke vergoeding ontvangen voor het daardoor geleden verlies, in strijd met het fundamenteel beginsel van bescherming van het eigendomsrecht;
 - deze schendingen waren voldoende gekwalificeerd aangezien de instellingen de grenzen van hun beoordelingsvrijheid kennelijk en ernstig hebben overschreden, en
 - er bestaat een rechtstreeks causaal verband tussen de schendingen en de door verzoekende partijen geleden schade.

Beroep ingesteld op 2 maart 2018 — UE / Commissie

(Zaak T-148/18)

(2018/C 166/47)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: UE (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en A. Champetier, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 20 november 2017 tot afwijzing van haar klacht in verband met een verzoek om vergoeding van de door haar geleden schade;
- een vergoeding toe te kennen voor de immateriële schade als gevolg van de fout van de verwerende partij, welke op een bedrag van 10 000 EUR wordt begroot, en;
- de vergoeding te gelasten van de door haar gemaakte kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending door de verwerende partij van het beginsel van behoorlijk bestuur en van artikel 41 van het Handvest betreffende het beginsel van de redelijke termijn.
2. Tweede middel, ontleend aan de eerbiediging door de verzoekende partij van het beginsel van de redelijke termijn bij de indiening van haar verzoek om bijstand.

Beroep ingesteld op 7 maart 2018 — Scordis, Papapetrou & Co e.a. / Raad e.a.

(Zaak T-179/18)

(2018/C 166/48)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Scordis, Papapetrou & Co LLC (Nicosia, Cyprus) en 5 andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: A. Markides, advocaat, A. Robertson, QC, en G. Rothschild, barrister)

Verwerende partijen: Raad van de Europese Unie, Europese Commissie, Europese Centrale Bank, Eurogroep (vertegenwoordigd door de Raad van de Europese Unie) en Europese Unie (vertegenwoordigd door de Europese Commissie)

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- verwerende partijen te veroordelen tot betaling aan verzoekende partijen van de bedragen die zijn opgenomen in de bij het verzoekschrift gevoegde lijst, vermeerderd met rente vanaf 26 maart 2013 tot aan het arrest van het Gerecht, ter vergoeding van de schade die zij hebben geleden als gevolg van de beslissingen van de Eurogroep betreffende de afwikkeling van Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (hierna: „Laiki Bank”), de bail-in van Bank of Cyprus Public Company Limited (hierna: „Bank of Cyprus”) en de verkoop van activa en activiteiten van de genoemde banken in Griekenland, en/of als gevolg van het met toestemming van de Europese Centrale Bank verstrekken van noodliquiditeitssteun aan Laiki Bank, en de daaropvolgende overdracht van de desbetreffende schuld aan Bank of Cyprus op last van de Europese Centrale Bank,

of subsidiair:

- te verklaren dat verwerende partijen niet-contractueel aansprakelijk zijn en te bepalen welke procedure moet worden gevolgd om de daadwerkelijk vergoedbare schade die door verzoekende partijen is geleden, vast te stellen,

en in elk geval:

- de verwerende partijen te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen twee middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met die welke zijn aangevoerd in zaak T-147/18, APG Intercon e.a. / Raad e.a.

Beroep ingesteld op 12 maart 2018 — VL e.a. / Parlement

(Zaak T-183/18)

(2018/C 166/49)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: VL, VM, VN en VO (vertegenwoordigers: P. de Bandt, M. Gherghinaru en J. Probst, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

Verzoekers verzoeken het Gerecht:

- verweerder te gelasten de opname van de betrokken plenaire vergadering overeenkomstig artikel 89 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht over te leggen;
- het onderhavige beroep tot schadevergoeding ontvankelijk en gegrond te verklaren en derhalve
 - i. verweerder te veroordelen tot schadeloosstelling van VL voor de materiële en immateriële schade die het gevolg is van de onrechtmatige gedraging en de nalatigheid van verweerder;
 - ii. verweerder te veroordelen tot schadeloosstelling van VM, VN en VO voor de materiële en immateriële schade die het gevolg is van de onrechtmatige gedraging en de nalatigheid van verweerder;

- de zaak met gesloten deuren te behandelen overeenkomstig artikel 31 van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie en artikel 109 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, voor het geval het Gerecht zou oordelen dat in de onderhavige zaak een terechtzitting moet worden georganiseerd; en
- verweerder te verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoekers volgende middelen aan:

- verweerder heeft de artikelen 31 en 35 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en meer in het algemeen de algemene zorgvuldigheidsplicht geschonden door er niet voor te zorgen dat de arbeidsomstandigheden en -voorwaarden voor VL rechtvaardig en billijk waren en dat hij passende medische zorg en bijstand kreeg;
- door de onrechtmatige gedraging van verweerder heeft VL materiële schade geleden, bestaande in een aanzienlijke vermindering van zijn (huidige en toekomstige) beroepsinkomsten, alsook immateriële schade als gevolg van de onomkeerbare en ernstige verslechtering van zijn fysieke en mentale toestand, het verlies van zijn politieke en academische loopbaan en de zeer aanzienlijke verslechtering van zijn sociale en persoonlijke leven;
- door de onrechtmatige gedraging van verweerder heeft VM materiële schade geleden, bestaande in inkomstenderving; en
- door de onrechtmatige gedraging van verweerder hebben VM, VN en VO materiële schade geleden, bestaande in de betaling van diverse administratieve kosten en honoraria van advocaten en maandelijkse verpleegkosten, alsmede immateriële schade.

Beroep ingesteld op 9 maart 2018 — VP/Cedefop

(Zaak T-187/18)

(2018/C 166/50)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: VP (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Verwerende partij: Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (Cedefop)

Conclusies

- het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond verklaren;
- nietig verklaren het besluit van de verwerende partij van 12 mei 2017 tot afwijzing van het verzoek van de verzoekende partij om haar arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd te verlengen;
- nietig verklaren het besluit van de verwerende partij van 1 december 2017 tot afwijzing van de klacht van de verzoekende partij van 9 augustus 2017 tegen het besluit van 12 mei 2017;
- een vergoeding gelasten voor de immateriële schade die de verzoekende partij heeft geleden, welke ex aequo et bono wordt begroot op 100 000 (honderdduizend) EUR;
- een vergoeding gelasten voor de materiële schade die de verzoekende partij heeft geleden, en
- een vergoeding gelasten voor alle kosten die de verzoekende partij voor de onderhavige procedure heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar beroep voert de verzoekende partij het volgende aan: bij de vaststelling van het besluit van de verwerende partij om haar arbeidsovereenkomst niet te verlengen is het recht om te worden gehoord niet geëerbiedigd, evenmin als de zorgplicht of de motiveringsplicht. Verder is het besluit in strijd met de verplichting om de rechtstreekse meerdere te horen, berust het op een kennelijk onjuiste beoordeling en op misbruik van bevoegdheid.

Beroep ingesteld op 12 maart 2018 — Papaconstantinou e.a. / Raad e.a.

(Zaak T-188/18)

(2018/C 166/51)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Adonis Papaconstantinou (Nicosia, Cyprus) en 722 andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris en C. Velaris, advocaten, A. Robertson, QC, en G. Rothschild, Barrister)

Verwerende partijen: Raad van de Europese Unie, Europese Commissie, Europese Centrale Bank, Eurogroep (vertegenwoordigd door de Raad van de Europese Unie) en Europese Unie (vertegenwoordigd door de Europese Commissie)

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

— verwerende partijen te veroordelen tot betaling aan verzoekende partijen van de bedragen die zijn opgenomen in de bij het verzoekschrift gevoegde lijst, vermeerderd met rente vanaf 26 maart 2013 tot aan het arrest van het Gerecht, ter vergoeding van de schade die zij hebben geleden als gevolg van de beslissingen van de Eurogroep betreffende de afwikkeling van Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (hierna: „Laiki Bank”), de bail-in van Bank of Cyprus Public Company Limited (hierna: „Bank of Cyprus”) en de verkoop van activa en activiteiten van de genoemde banken in Griekenland, en/of als gevolg van het met toestemming van de Europese Centrale Bank verstrekken van noodliquiditeitssteun aan Laiki Bank, en de daaropvolgende overdracht van de desbetreffende schuld aan Bank of Cyprus op last van de Europese Centrale Bank,

of subsidiair:

— te verklaren dat verwerende partijen niet-contractueel aansprakelijk zijn en te bepalen welke procedure moet worden gevolgd om de daadwerkelijk vergoedbare schade die door verzoekende partijen is geleden, vast te stellen,

en in elk geval:

— de verwerende partijen te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen twee middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met die welke zijn aangevoerd in zaak T-147/18, APG Intercon e.a. / Raad e.a.

Beroep ingesteld op 15 maart 2018 — Lipitalia 2000 en Assograssi / Commissie

(Zaak T-189/18)

(2018/C 166/52)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partijen: Lipitalia 2000 SpA (Turijn, Italië), Assograssi — Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Italië) (vertegenwoordiger: M. Moretto, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- vaststellen dat de Europese Commissie de krachtens verordening nr. 999/2001, verordening nr. 178/2002 en verordening nr. 1069/2009 alsook de algemene beginselen van non-discriminatie en evenredigheid op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, doordat zij heeft verzuimd ontwerpmaatregelen ter herziening van het uitvoerverbod op biologische meststoffen en bodemverbeteraars die verwerkte dierlijke eiwitten afkomstig van herkauwers bevatten, dat thans is opgenomen in bijlage IV, hoofdstuk V, afdeling E, punt 2, van verordening nr. 999/2001, ter stemming voor te leggen aan het regelgevend comité overeenkomstig de procedure van artikel 5 bis van besluit 1999/[468]/EG;
- verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters voeren aan dat hoewel de Commissie de uitvoer van verwerkte dierlijke eiwitten (VDE) afkomstig van herkauwers vanaf 1 juli 2017 weer heeft toegestaan om rekening te houden met de sterke verbetering van de epidemiologische situatie van de BSE (bovine spongiforme encefalopathie) in de Unie, de uitvoer van biologische meststoffen en bodemverbeteraars (BMB) die diezelfde VDE's van herkauwers bevatten, op dit ogenblik om onverklaarbare redenen is verboden krachtens bijlage IV, hoofdstuk V, afdeling E, punt 2, van verordening nr. 999/2001. Dit verbod blijft van kracht ook al hebben bijna alle lidstaten ondertussen de status van land met een verwaarloosbaar BSE-risico gekregen en niettegenstaande het feit dat de door het OIE (Office international des épizooties) vastgestelde internationale standaard niet voorziet in een dergelijk verbod voor de BMB's die afkomstig zijn uit landen met een dergelijke status.

Voorts argumenteren verzoeksters dat de Unie bovendien, in strijd met de internationale standaarden van het OIE, de uitvoer van BMB's (die VDE's van herkauwers bevatten) ook dan verbiedt wanneer zij afkomstig zijn uit lidstaten met een verwaarloosbaar risico, terwijl zij de handel in diezelfde producten op haar grondgebied toestaat. Zij zou bovendien zelfs de invoer van VDE's uit derde landen toestaan, ook van herkauwers, en van de producten die deze bevatten, namelijk BMB's, met inbegrip van landen met een gecontroleerd of onbepaald BSE-risico.

De schade die de marktdeelnemers van de Unie lijden door het uitvoerverbod van BMB's die VDE's van herkauwers bevatten, is enorm.

Ter ondersteuning van hun beroep argumenteren verzoeksters dat het Unierecht de Commissie verplicht te handelen om een dergelijke situatie te verhelpen.

Verzoekster voeren concreet het volgende aan:

1. Schending van de op de Commissie rustende verplichting krachtens artikel 7, en artikel 5, leden 1 en 3, van verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën (PB 2001, L 147, blz. 1), van artikel 5, lid 3, en artikel 7 van verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden (PB 2002, L 31, blz. 1) en artikel 43, lid 4, van verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten) (PB 2009, L 300, blz. 1).

2. Schending van de krachtens de beginselen van non-discriminatie en evenredigheid, artikel 7, lid 2, van verordening nr. 178/2002 en de artikelen 23 en 24 van verordening (EG) nr. 999/2001 op de Commissie rustende verplichting om te handelen.

Beroep ingesteld op 19 maart 2018 — Andreas Stihl/EUIPO — Giro Travel (Combinatie van de kleuren grijs en oranje)

(Zaak T-193/18)

(2018/C 166/53)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Andreas Stihl AG & Co. KG (Waiblingen, Duitsland) (vertegenwoordigers: S. Völker, M. Pemsel en C. Eulenpesch, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Giro Travel Company (Roman, Roemenië)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: Uniekleurmerk bestaande in de combinatie van de kleuren grijs en oranje — inschrijvingsnr. 7 472 723

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 23 januari 2018 in zaak R 200/2017-2

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO verwijzen in de kosten, daaronder begrepen de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 4, juncto artikel 7, lid 1, onder a), van verordening 2017/1001.

Beroep ingesteld op 16 maart 2018 — Rewe-Beteiligungs-Holding International/EUIPO — Wessanen Benelux (BonNatura)

(Zaak T-194/18)

(2018/C 166/54)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Rewe-Beteiligungs-Holding International GmbH (Keulen, Duitsland) (vertegenwoordigers: S. Brandstätter, M. Kinkeldey en J. Rosenhäger, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Wessanen Benelux BV (Amsterdam, Nederland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: Uniebeeldmerk BonNatura — inschrijvingsaanvraag nr. 14 038 491

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 8 januari 2018 in zaak R 949/2017-5

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO verwijzen in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 46 van verordening 2017/1001.

Beroep ingesteld op 20 maart 2018 — Vital Capital Investments e.a. / Raad e.a.

(Zaak T-196/18)

(2018/C 166/55)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Vital Capital Investments LP (Tortola, Britse Maagdeneilanden) en 6 andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris en C. Velaris, advocaten, A. Robertson, QC, en G. Rothschild, Barrister)

Verwerende partijen: Raad van de Europese Unie, Europese Commissie, Europese Centrale Bank, Eurogroep (vertegenwoordigd door de Raad van de Europese Unie) en Europese Unie (vertegenwoordigd door de Europese Commissie)

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- verwerende partijen te veroordelen tot betaling aan verzoekende partijen van de bedragen die zijn opgenomen in de bij het verzoekschrift gevoegde lijst, vermeerderd met rente vanaf 26 maart 2013 tot aan het arrest van het Gerecht, ter vergoeding van de schade die zij hebben geleden als gevolg van de beslissingen van de Eurogroep betreffende de afwikkeling van Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (hierna: „Laiki Bank”), de bail-in van Bank of Cyprus Public Company Limited (hierna: „Bank of Cyprus”) en de verkoop van activa en activiteiten van de genoemde banken in Griekenland, en/of als gevolg van het met toestemming van de Europese Centrale Bank verstrekken van noodliquiditeitssteun aan Laiki Bank, en de daaropvolgende overdracht van de desbetreffende schuld aan Bank of Cyprus op last van de Europese Centrale Bank,

of subsidiair:

- te verklaren dat verwerende partijen niet-contractueel aansprakelijk zijn en te bepalen welke procedure moet worden gevolgd om de daadwerkelijk vergoedbare schade die door verzoekende partijen is geleden, vast te stellen,

en in elk geval:

— de verwerende partijen te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen twee middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met die welke zijn aangevoerd in zaak T-147/18, APG Intercon e.a. / Raad e.a.

Beroep ingesteld op 23 maart 2018 — Diusa Rendering en Assograssi / Commissie

(Zaak T-201/18)

(2018/C 166/56)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partijen: Diusa Rendering Srl (Piacenza, Italië) en Assograssi — Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Italië) (vertegenwoordiger: M. Moretto, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

— vast te stellen dat de Europese Commissie de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de verordeningen nr. 1069/2009, nr. 178/2001 en nr. 999/2001 alsook krachtens de algemene beginselen van non-discriminatie en evenredigheid doordat zij heeft nagelaten ontwerpmaatregelen die strekken tot heroverweging van het verbod op uitvoer van organische meststoffen en bodemverbeteraars afgeleid van categorie 2-materiaal, dat tot op heden is vervat in artikel 43, lid 3, van verordening nr. 1069/2009, overeenkomstig de procedure van artikel 5 bis van besluit 1999/468/EG ter goedkeuring voor te leggen aan het regelgevend comité;

— de verwerende partij te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters zetten uiteen dat tot eind 2011 organische meststoffen en bodemverbeteraars (OMB's) afgeleid van dierlijke bijproducten van categorie 2 (en/of 3) naar derde landen mochten worden uitgevoerd, met als enige uitzondering OMB's met verwerkte dierlijke eiwitten (VDE's) afkomstig van herkauwers. Sinds de inwerkingtreding van verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten) (PB 2009, L 300, blz. 1), en doordat de Commissie de noodzakelijke uitvoeringsbepalingen niet heeft vastgesteld, is het thans evenwel verboden om OMB's die zijn verkregen uit categorie 2-materiaal naar derde landen te exporteren. Dat verbod blijft van kracht ook al hebben bijna alle lidstaten van de Unie inmiddels de status van landen met een te verwaarlozen risico op BSE en ofschoon de door het Office international des épizooties (OIE) vastgestelde internationale norm in geen dergelijk verbod voorziet voor OMB's die van oorsprong zijn uit landen met die status.

De Unie verbiedt dus de export van OMB's die zijn verkregen uit categorie 2-materiaal, ook als die van oorsprong zijn uit lidstaten waar het gevaar voor BSE onbetekenend is. Tegelijk staat zij echter toe dat diezelfde producten op haar grondgebied worden verhandeld en gebruikt. Zodoende erkent de Unie dat van categorie 2-materiaal afgeleide OMB's die zijn vervaardigd volgens de voorschriften van de verordeningen nr. 1069/2009 en (EU) nr. 142/2011 van de Commissie van 25 februari 2011 tot uitvoering van verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot uitvoering van richtlijn 97/78/EG van de Raad wat betreft bepaalde monsters en producten die vrijgesteld zijn van veterinaire controles aan de grens krachtens die richtlijn (voor de EER relevante tekst) (PB 2011, L 54, blz. 1), in werkelijkheid geen gevaar vormen voor de gezondheid van mens en dier.

Terwijl de Unie een algeheel verbod op de uitvoer van de betrokken OMB's oplegt, staat zij toe dat uit derde landen — met inbegrip van landen met een gecontroleerd of onbepaald risico — niet alleen levensmiddelen en diervoeder worden geïmporteerd die mogelijk zijn verkregen met gebruik van OMB's van oorsprong uit derde landen die niet noodzakelijkerwijs dezelfde mate van veiligheid bieden als OMB's die in de Unie zijn geproduceerd, maar ook levende dieren en vers vlees van dieren (varkens en pluimvee) die mogelijk rechtstreeks zijn gevoederd met meel dat is verkregen uit materiaal van herkauwers.

De schade die de Europese ondernemers lijden ten gevolge van het verbod op de uitvoer van OMB's die zijn afgeleid van bijproducten van categorie 2, is enorm.

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die welke zijn aangevoerd in zaak T-189/18, *Lipitalia 2000 en Assograssi/Commissie*.

Verzoeksters stellen met name dat inbreuk is gemaakt op artikel 43, lid 3, en artikel 52, lid 4, van verordening nr. 1069/2009.

Beroep ingesteld op 23 maart 2018 — Bruel / Commissie

(Zaak T-202/18)

(2018/C 166/57)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Damien Bruel (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: H. Hansen, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoeker verzoekt het Gerecht:

— het onderhavige verzoek ontvankelijk en gegrond te verklaren;

bijgevolg:

— het besluit van 18 januari 2018, getiteld „besluit van de secretaris-generaal overeenkomstig artikel 4 van de uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1049/2001” nietig te verklaren wegens schending van de artikelen 4, 6 en 9 van verordening nr. 1049/2001, artikel 47 van het Handvest, artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en het algemene beginsel van equality of arms en de motiveringsplicht;

in elk geval:

— verweerster te verwijzen in alle kosten;

— verzoeker alle andere rechten, aanspraken, middelen en rechtsvorderingen voor te behouden.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van de artikelen 4 en 9 van verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001, L 145, blz. 43).

2. Tweede middel: schending van artikel 6 van verordening nr. 1049/2001.

3. Derde middel: schending van het algemene beginsel van equality of arms, artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, het evenredigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Beroep ingesteld op 22 maart 2018 — Porsche/EUIPO — Autec (Kraftfahrzeuge)

(Zaak T-209/18)

(2018/C 166/58)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Stuttgart, Duitsland) (vertegenwoordiger: C. Klawitter, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Autec AG (Nürnberg, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken model: verzoekende partij

Betrokken model: gemeenschapsmodel nr. 1230593-0001

Bestreden beslissing: beslissing van de derde kamer van beroep van het EUIPO van 19 januari 2018 in zaak R 945/2016-3

Conclusies

— de bestreden beslissing vernietigen en de vordering tot nietigverklaring van het betrokken gemeenschapsmodel nr. 1230593 0001 afwijzen

Aangevoerde middelen

— schending van artikel 5 van verordening nr. 6/2002, en

— schending van artikel 6 van verordening nr. 6/2002

Beroep ingesteld op 22 maart 2018 — Porsche/EUIPO — Autec (Personenkraftwagen)

(Zaak T-210/18)

(2018/C 166/59)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Stuttgart, Duitsland) (vertegenwoordiger: C. Klawitter, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Autec AG (Nürnberg, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken model: verzoekende partij

Betrokken model: gemeenschapsmodel nr. 198387-0001

Bestreden beslissing: beslissing van de derde kamer van beroep van het EUIPO van 19 januari 2018 in zaak R 941/2016-3

Conclusies

— de bestreden beslissing vernietigen en de vordering tot nietigverklaring van het betrokken gemeenschapsmodel nr. 198387-0001 afwijzen

Aangevoerde middelen

— schending van artikel 5 van verordening nr. 6/2002, en

— schending van artikel 6 van verordening nr. 6/2002

Beroep ingesteld op 27 maart 2018 — Brita/EUIPO (Vorm van een kraan voor het bereiden en distribueren van dranken)

(Zaak T-213/18)

(2018/C 166/60)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Brita GmbH (Taunusstein, Duitsland) (vertegenwoordiger: P. Koch Moreno, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: driedimensionaal Uniemerkt in zwart en wit (Vorm van een kraan voor het bereiden en distribueren van dranken) — inschrijvingsaanvraag nr. 16 053 068

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 22 januari 2018 in zaak R 1864/2017-4

Conclusies

— vernietiging van de bestreden beslissing;

— aanvaarding van inschrijvingsaanvraag voor een Uniemerkt nr. 16 053 068 voor alle waren en diensten waarop de aanvraag betrekking heeft in de klassen 7, 11, 21, 37 en 40;

— verwijzing van het EUIPO in zijn eigen kosten en in die van BRITA GmbH.

Aangevoerd middel

— schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001.

**Beroep ingesteld op 23 maart 2018 — Aliança — Vinhos de Portugal/EUIPO — Lidl Stiftung
(ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL)**

(Zaak T-222/18)

(2018/C 166/61)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Aliança — Vinhos de Portugal SA (Anadia, Portugal) (vertegenwoordiger: J. Mioludo, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: Uniebeeldmerk ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL — Uniemerk nr. 13 907 027

Procedure voor het EUIPO: procedure tot vervallenverklaring

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 15 januari 2018 in zaak R 1206/2017-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- vernietiging van de beslissing van de nietigheidsafdeling van 4 april 2017 in zaak 13433 C;
- afwijzing van het verzoek tot nietigverklaring van Uniebeeldmerk nr. 13 907 027 „ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL”;
- handhaving van Uniebeeldmerk nr. 13 907 027 „ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL” voor alle aangeduide waren;
- verwijzing van het EUIPO en Lidl Stiftung & Co. KG in hun eigen kosten en in verzoeksters kosten.

Aangevoerd middel

— schending van artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 60, lid 1, onder a), van verordening 2017/1001.

**Beschikking van het Gerecht van 13 maart 2018 — Amorepacific/EUIPO — Primavera Life
(p primera Pure Sprout Energy)**

(Zaak T-684/17) ⁽¹⁾

(2018/C 166/62)

Procestaal: Duits

De president van de Vierde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 412 van 4.12.2017.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL